

СЛУЖБЕ

НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА ФЕДЕРАТИВНА РЕПУБЛИКА ЈУГОСЛАВИЈА

„СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СФРЈ“ излегува во издание на српскохрватски односно на хрватскохрватски, словенечки и македонски јазик. — Огласи според тарифата — Жиро-сметка кај Народната банка за претплата и посебна издашница 101-13-602-32, за огласи 101-13-602-31.

Среда, 16 декември 1964

БЕЛГРАД

БРОЈ 49

ГОД. XX

Цена на овој број е 90.— дина. — Претплата за 1964 година изнесува 1.500.— дина., а за странство 1.500 динари. — Редакција: Улица Јована Ристича бр. 1. Пошт. факс 226.— Телефони: централа 50-931, 50-932, 50-933 и 51-661; Служба за претплата 51-732 и Продавна служба 51-671.

676.

Врз основа на членот 174 од Уставот на Социјалистичка Федеративна Република Југославија. Сојузната скупштина, на заедничката седница на Сојузниот собор и Стопанскиот собор од 25 ноември 1964 година, донесе

РЕЗОЛУЦИЈА

ЗА НАСОКИТЕ ЗА ИЗРАБОТКА НА ОПШТЕСТВЕНИОТ ПЛАН НА ЈУГОСЛАВИЈА ЗА ПЕРИОД ОД 1964 ДО 1970 ГОДИНА

Разгледувајќи ги условите и можностите за натамошен општествен и стопански развој за пораст на производството и продуктивноста на трудот и за развивање на социјалистичките односи;

Потпирајќи се при тоа врз материјалите и анализите на Сојузниот завод за стопанско планирање и други стручни и научни служби и установи за резултатите и проблемите од досегашниот развој, како и за рамките и можностите за развој во наредниот период;

Земајќи го предвид достигнатото ниво на развиеноста и крупните промени остварени во досегашниот општествен и стопански развој, потребите од понатамошен развој на системот за општественото самоуправување и постојаното проширување на неговата материјална основа како и објективните тенденции за натамошен брз развој на нашата земја;

Тргувајќи од тоа дека трајни цели на нашата економска политика се непрекинато и стабилно подигање на материјалните и културните услови за животот на работните луѓе и постојаното развивање на социјалистичките производни односи;

Сојузната скупштина утврдува дека нашите основни економско-политички цели и задачи во наредниот период се:

— стабилен пораст на животниот стандард, а пред сè на личната потрошувачка, и зголемување уделот на личните доходи во распределбата на националниот доход;

— поусогласен пораст на производството, поинтензивно користење на производните потенцијали и подигање на продуктивноста на трудот;

— зголемување на размената, а посебно на извозот со поинтензивно вклучување на југословенското стопанство во меѓународната поделба на трудот;

— забрзан развој на недоволно развиените подрачја;

— засилување улогата на непосредните производители и работните организации во проширената репродукција.

Сојузната скупштина смета дека остварувањето на овие цели и задачи се заснова врз реалните можности за натамошен брз развој на производните сили и врз усовршувањето на стопанскиот систем во смисла на Резолуцијата на Сојузната скупштина за основните насоки за понатамошен развој на стопанскиот систем.

Сојузната скупштина смета дека и во следниот период кон остварување на овие цели и задачи треба да биде насочена активноста на сите работни

организации, општествено-политички заедници, општествени и политички организации.

Во согласност со напред изнесените основни економско-политички цели и задачи, Сојузната скупштина ги утврдува следните насоки за изработката на Општествениот план на Југославија за периодот од 1964 до 1970 година:

1. Во нашата земја дојде до силен развој на производните сили, до јакнење на материјално-техничката основа на целото стопанство и развојот на социјалистичките општествени односи засновани врз самоуправувањето на работните луѓе. Само во текот на последниве десет години националниот доход е зголемен повеќе отколку двојно, а индустриското производство е зголемено за повеќе од три и пол пати, така што индустријата стана доминирачка стопанска област. Развојот на новите индустриски гранки и сè пошироко воведување нова техника и технологија во производството ја оспособи нашата индустрија сè поцелосно да ги подмирува потребите на домашната потрошувачка и пошироко да се вклучува во меѓународната стоковна размена.

Остварените општи материјални и општествени услови овозможија да се отвори процес на модернизација и социјалистичка преобразба на земјоделството, макар што неговиот развој заостанува зад можностите и потребите на земјата; во тоа заостанување лежи една од најкрупните неусогласености во нашето стопанство.

Постигнатите резултати во развојот на индустријата создадоа исто така материјални и други услови за побрз развој на сите стопански и други општествени дејности.

2. Ваквите крупни резултати во развојот на материјалните производни сили бараа осетни напори кои дојдоа до израз во високата стопа на акумулацијата во изминатиот период, со што се создадени значајни производни фондови. Меѓутоа, степенот и ефикасноста на нивното користење не се секогаш задоволителни, помеѓу другото и поради често недоволната усогласеност на производните капацитети, неразвиената специјализација, кооперација и интеграција во производството, непотполната технолошка усовершеност на процесот на производството, недоволната ориентација на инвестициите кон модернизација на технологијата, несовремената организација на работата. Врз тоа влијаеше и недоволното развивање на научноистражувачката работа.

3. Силниот развој на нашата земја во изминатиот период е резултат од политиката на подигање на производните сили и постојано јакнење на социјалистичките производни односи. Околу четири петици од националниот доход денес се создаваат во општествениот сектор на стопанството. Големи промени се извршени и во економско-социјалната структура на населението. Самоуправувањето ја сочинува денес основата на нашиот целокупен општествен и стопански развој.

Меѓутоа, усовршувањата во стопанскиот систем, во функционирањето и внатрешната организација на стопанството, во воспоставувањето односи помеѓу стопанските организации и општествено-политичките заедници, не одва секогаш во чекор со брзиот

развој на производните сили и со потребите на развојот на општествените односи. При постојните односи во распределбата на националниот доход значаен дел од стопанското управување, особено во областа на проширената репродукција и во донесувањето на инвестиционите одлуки, остана сврзан за непосредните интервенции на општествено-политичките органи. Со тоа се попречуваше поширокото развивање на самоуправувањето и интензификацијата на стопанисувањето во стопанските организации, што се одразуваше и врз самоуправувањето во општествените служби. Од друга страна, развивањето на самоуправувањето во работните колективи наидувааше на пречки што произлегуваа од застарени сфаќања и методите на раководењето во работните организации. Сето ова ја отежнуваше подоследната примена на принципот за распределба според трудот и недоволно ги стимулираше работните луѓе кон постигање подобри и поголеми резултати.

Системот на планирањето не се развиваше во согласност со развојот на системот на општественото самоуправување. Наместо да се усогласуваат материјалните пропорции за да се обезбеди стабилно стопанско движење во условите на општественото самоуправување, во практиката доаѓаше до тоа производните односи да му се подредат на физичкиот развој на стопанството. Утврдувањето на политиката на развојот во општествените планови не беше доволно поврзано со условите за стопанисување. Тоа често доведуваше до поставање нереални плански пропорции, што исто така влијаеше врз појавите на нестабилноста во стопанството. Покрај тоа, во системот на планирањето немаше обезбедено потребна самостојност и доволно влијание на работните организации и општествено-политичките заедници, та планирањето главно се сведувааше на функција на федерацијата. Поради сето тоа општественото планирање во нашата земја не стана доволно ефикасен инструмент во рацете на општествената заедница за успешно насочување на стопанскиот и општествениот развој.

4. И покрај големите резултати постигнати во досегашната изградба, во инвестиционата политика се пројавени и слабости кои во добар дел произлегоа од неразвиеноста на стопанскиот систем а посебно од системот на инвестирање, заснован предимно врз административното зафаќање на средствата од страна на општествено-политичките заедници. Во таквите услови не беше секогаш обезбедено економските критериуми да бидат решавачки фактор за вложување на средствата. Тоа ја слабееше ориентацијата кон рационално трошење на инвестиционите средства. Во структурата на вложувањата не беа секогаш обезбедувани соодветни сразмери што би осигуриле поусогласен развој на стопанството, што особено се пројавуваше во заостанувањето на енергетската и сировинската база и на земјоделството. Врз тоа влијаеа и едностраниите сфаќања дека само големината на инвестициите го определува стопанскиот развој, што често го зајакнуваше притисокот врз инвестиционите фондови и доведуваше до напрегнато инвестирање и градење по секоја цена. до потценување на другите фактори на стопанскиот развој, до затворање во локални рамки и до поттикнување на централистички тенденции.

5. Остварените резултати во областа на материјалните производни сили и во развојот на општествените односи овозможиле крупни промени во општата положба на нашите работни луѓе, и доведоа до осетно подобрување на нивниот животен стандард. И покрај тоа порастот на животниот стандард а посебно на личната потрошувачка, при постојниот систем за распределба, не му одговараше на нивото на стопанската развиеност што е достигнато во свој период. Таквата состојба не создаваше потребни услови за засилена материјална стимулација кон поголемо производство и продуктивност, за подобро користење на постојните резерви и за поефикасно стопанисување. Исто така, тоа не даваше ни доволни

можности за проширување на пазарот и на оние дејности за чиј побрз и поуспешен развој зголемувањето на личната потрошувачка е еден од основните предуслови.

Меѓутоа, треба да се има предвид дека релативно високите индиректни примања даваат нереална слика за учеството на личните доходи во националниот доход и во трошоците на производството и ја отежнуваат подоследната примена на принципот на распределба според трудот.

6. Побрзиот развој на стопанството овозможува и проширување на надворешната трговија и ја измени положбата на нашата земја во меѓународната стоковна размена. Обемот на надворешнотрговската размена денес е околу трипати поголем отколку пред десет години, а промените во нејзината структура станаа такви што производите на индустријата сочинуваат веќе околу 3/4 од нашиот вкупен извоз. На денешниот степен на развојот проширувањето на економските односи со странство е еден од најважните услови за понатамошен успешен развој на нашето стопанство, та, според тоа, и неразделна компонента на целокупната развојна и економска политика. Во тој поглед, меѓутоа, може да се констатира дека инвестиционата и производната ориентација на нашето стопанство, кредитната политика, девизниот систем и други мерки уште недоволно се насочени кон поттикнување на извозот и проширување на економските односи со странство. Тоа се огледа во сè уште нискиот обем на извозот, во нестабилниот пораст на размената и во бавното правеење структурата на размената со одделни региони, во недоволната ориентација кон производство за извоз во бавното развивање на производната кооперација со странство и во појавите на автарички тенденции. Исто така, тоа се огледа и во непотполното користење на можностите што ги даваат услужните дејности — во прв ред туризмот и сообраќајот — за остварување поголеми девизни приходи.

7. Во динамичниот развој на стопанството, а посебно во движењето на пазарот и цените, доаѓаше до повремени осцилации што произлегуваа од пренапрегнатите биланси и односите во распределбата на средствата. Тоа е потенцирано со нестабилното земјоделско производство и отсуството на материјални и девизни резерви со кои би можело да се влијае врз стабилизацијата на стопанските движења и односи на пазарот. Врз овие осцилации влијаеше и пренагласената ориентација кон екстензивна инвестициона изградба и над рамките на материјалните и финансиските можности, како и недоволно селективната и ефикасна кредитна политика.

Како резултат на досегашната политика во примарната и секундарната распределба на општествениот производ постојат осетни диспаритети во односите на цените и неизедначени односи во зафаќањето на акумулацијата. Тоа ги доведува некои стопански гранки и групации во нерамноправна положба во поглед на условите за здобивање доход, за формирање сопствени фондови и лични доходи на запослените. Ваквата состојба наметнува потреба од прераспределба со административни методи како и широка примена на други административни интервенции во областа на стопанисувањето. Таквата ситуација до извесен степен ги замаглува вистинските односи во поглед рентабилноста и економичноста на работењето, попречува пополната примена на принципот за распределба според трудот, создава неоправдани разлики во нивото на личните доходи и оневозможува да се развие пошироко иницијативата за зголемување на производството и продуктивноста на трудот.

8. Во развојот на недоволно развиените подрачја постигнати се значајни резултати, кои се огледаат во брзото подигање на нивото на стопанството, во остварените структурни промени во стопанството и кај населението, во развојот на општествените служби, личната потрошувачка и животниот стандард. И покрај тоа развојот на овие подрачја, а посебно

на Автономна Покраина Косово и Метохија, беше побавен во однос на просекот на Југославија. Меѓутоа, во текот на последните две години резултатите од досегашните напори се покажуваат и во релативно побрзата стопа на растежот.

И на овие подрачја постојат значителни резерви во недоволната искористеност на изградените капацитети, во ниската продуктивност и ефикасност во стопанисувањето, за што придонесоа и методот на развојот, системот на финансирањето на инвестициите и структурата на вложувањата.

9. Школотвото и другите видови образование, науката и културата, здравството и социјалните грижи и други општествени служби постигнаа значаен напредок во изминатиот период. Меѓутоа, развојот на одделни служби не беше рамномерен а материјалната основа, организацијата и ефикасноста на работата заостануваат зад потребите на достигнатиот степен на општествениот и економскиот развој. Тоа претставува еден од ограничувачките фактори во развојот на стопанството и стандардот. Покрај тоа, во општествените служби подолго се задржа административниот начин на работење, што го забаваше развитокот на самоуправувањето во овие области.

10. Сојузната скупштина смета дека достигнатиот степен на нашиот развој во целина и нашата денешна стварност се карактеризираат како од бројните елементи на поразвиено стопанство, така и од елементите на недоволно совладана заостанатост, на недоволна ефикасност на стопанисувањето, од разни структурни и други проблеми што го попречуваат побрзот и поусогласениот развој. Сето ова бара нашата политика и практичните мерки во иднина да бидат што поадекватно приспособени кон вака создадените објективни услови.

II

Изнесените констатации покажуваат дека во наредниот период постојат реални услови за стабилни стопански и пазарни движења и за натамошен брз растеж на стопанството. Имајќи го тоа предвид, Сојузната скупштина смета дека е можно во политиката на понатамошниот развој, со отстранување на постојните пречки и слабости, да се придонесе за уште поширок развој на производните сили и за понатамошни структурни промени во стопанството и општеството и да се обезбеди понатамошен пораст на производството и продуктивноста. Со тоа ќе се создаде и реална подлога за остварување на напред истакнатите основни економско-политички цели и задачи.

За да се постигне тоа, економската политика, врз која ќе се засноваат плановите за развој во наредниот период, треба да тргнува особено од следното:

1. Во понатамошниот развој на производството и продуктивноста во прв ред треба да се користат резервите во веќе изградените производни потенцијали со поефикасно работење, со порационално користење на расположивите капацитети и со нивна модернизација; истовремено е потребно да се отстрануваат постојните структурални неусогласености, да се поттикнуваат интеграционите процеси, поделбата на трудот, специјализацијата и кооперацијата во земјата и со странски претпријатија.

2. За зголемување на интензивноста во стопанисувањето и ефикасноста во работењето е неопходно да се забрзаат промените во стопанскиот систем што треба да овозможат соодветна улога на непосредните производители во проширената репродукција и во остварувањето на општата политика на општествениот и стопанскиот развој во согласност со специфичните услови на нивните работни организации и подрачја.

Истовремено е потребно со понатамошниот развој на стопанскиот систем да се овозможи послободно дејствување на законот на стоквното производство и на пазарот и со тоа да се осигураат порационални критериуми на стопанисувањето, кои со самото свое дејство би стимулирале кон порационално работење.

3. Во остварувањето на побрзот пораст на личната потрошувачка и животниот стандард потребно е да се создаваат такви услови кои ќе водат кон постојано зголемување на производството и продуктивноста на трудот и кон сè поголема самостојност на работните организации во водењето на политиката на личните доходи и стандардот.

4. Пошироко и поефикасно зголемување на учеството во меѓународната поделба на трудот треба да се остварува врз основа постабилни движења во стопанството, во прв ред со правилен избор на соодветна производна ориентација, како и со усовршување на девизниот и надворешнотрговскиот систем, и врз таа основа да се постигне поосетно зголемување на извозот и проширување на економските односи со странство.

5. Побрз и посестран развој на недоволно развиените подрачја треба да се остварува како постојан процес во кој што поцелосно ќе се користат резервите во веќе изградените производни капацитети и ќе се продолжи со изградба на нови капацитети што ќе придонесат за натамошна диверзификација на нивното стопанство. Оваа изградба треба да се заснова врз развојот на соодветните екстрактивни дејности и оние преработувачки гранки што врз ваквото производство непосредно се надоврзуваат како и врз развојот на другите капацитети во рамките на развојот на југословенското стопанство.

6. Овие основни цели и задачи треба да бидат изразени во општествените планови на сите општествено-политички заедници и во плановите и програмите на сите работни организации. Со овие цели треба да бидат мотивирани производната и инвестиционата политика, сите одлуки и мерки како и практичната дејност на основните носители на стопанскиот и општествениот развојот и на сите општествени фактори.

III

Раководејќи се од веќе истакнатите цели и задачи потребно е при утврдувањето на политиката на развојот на земјата во наредниот период да се тргнува од објективните можности за формирање на основните пропорции за распределба на националниот доход, а особено од односите на акумулацијата и потрошувачката, за да се овозможи најрационално користење на сите фактори на производството. Изработката на плановите за периодот од 1964 до 1970 година треба да се заснова врз следните поставки:

1. Односите во распределбата на националниот доход помеѓу стопанските организации и општествено-политичките заедници треба да се постават така што во наредниот период да дојде до израз побрзо зајакнување на материјалната основа на самоуправувањето, самостојност и одговорност на непосредните производители во одлучувањето за сите прашања од распределбата на доходот а посебно од проширената репродукција. Планските органи треба при формулирањето на плановите за развој да тргнуваат од односите во распределбата што ќе се воспостават врз овие принципи.

2. Во политиката на распределбата треба да се создадат услови за зголемување учеството на личната потрошувачка во националниот доход врз база на зголемување продуктивноста на трудот.

Во согласност со измените на условите на стопанисувањето и проширувањето на материјалната основа на работните организации ќе се создаваат услови за отстранување на причините за ниските лични доходи кои се наоѓаат во нерационалното производство и ниската продуктивност на трудот.

Во наредниот период да се преземат порешителни мерки што ќе водат кон посилено поврзување на личните доходи со остварените резултати од работата на производителите и работните организации. Исто така треба да се преиспитаат сите форми на субвенционирање, да се сведат тие во вистински рамки или да се укинат, ако на денешниот степен на развојот не се повеќе целесобразни.

3. Работните организации, банките и општествено-политичките заедници треба при утврдувањето

на политиката на развојот да водат сметка за рационалниот распоред на акумулираните средства и своите инвестициони програми да ги усогласуваат со расположивите средства, за да се одбегнат пренапрегнатите односи во инвестиционата потрошувачка и да се создадат услови за уште подинамичен и поусогласен стопански и општествен развој.

4. Утврдувањето на обемот на општата потрошувачка и подмирувањето на потребите во таа област треба да се усогласат со стопанскиот развој, водејќи при тоа сметка да се осигури рационална употреба на тие средства.

Во наредниот период треба да се обезбеди побавен пораст на средствата наменети за финансирање на административните функции на општествено-политичките заедници во однос на порастот на националниот доход, со оглед на изразито високиот пораст на расходите на општата потрошувачка во изминатиот период и на предвиденото намалување на нивната непосредна интервенција во стопанството.

Финансирањето на општествените служби во областа на просветата и културата, научноистражувачката работа, здравството, социјалната заштита и физичката култура на народот треба да биде во согласност со нивната функција и улога, во зависност од резултатите што ги остваруваат и во што подиректна врска со порастот на националниот доход. Исто така треба да се продолжи процесот на финансиското осамостојување на општествените служби.

Исто така е потребно да се усовршува системот на социјалното осигурување врз база на натамошен развојот на самоуправањето и непосредно учество на осигурениците во одлучувањето а за што порационално користење на средствата.

5. Потребно е да се разработи и усоврши системот за формирањето и користењето на резервите, како и начинот на интервенција со резервите во производството, потрошувачката и на пазарот.

Општествено-политичките заедници и работните организации во наредниот период треба да обезбедат резерви што ќе им ја осигурат потребната стабилност во работењето. Создавањето на резерви треба да се поттикнува со кредитната политика и другите мерки. Исто така треба да се усовршува и развива системот на заедничките резерви на стопанските организации.

Со Општествениот план на Југославија да се утврди обемот, динамиката и начинот на создавање на материјалните и девизните резерви.

IV

Кон основните цели и насоки на развојот треба да биде приспособена производната и инвестиционата ориентација во програмите и плановите на работните организации и во општествените планови на општествено-политичките заедници.

1. Тргувајќи од фактот дека во стопанството постојат значителни неискористени резерви и потенцијални можности и дека нивното сестрано активирање и користење претставува значаен извор за зголемување на производството и животниот стандард, потребно е носителите на стопанската и општествената активност да ги испитуваат можностите и да преземаат мерки за што поинтензивно користење на постојните капацитети, за зголемување на смените, за подобро користење на фондот на работното време, за подобра технологија, специјализација и сервиско производство, за поголеми вложувања во опрема и нејзина модернизација, за изградба и усовршување на кадрите, за натамошна изградба и усовршување механизмот на внатрешната распределба во работните организации.

Со развивањето на поделбата на трудот и деловната соработка треба да се надминуваат и другите пречки што произлегуваат од неадекватната производствена ориентација и нискиот степен на кооперацијата и интеграцијата во стопанството. Специјализацијата и кооперацијата, и врз нивна база подолгорочното деловно поврзување се еден од

суштествените предуслови за порационално стопанисување. Основни носители на овој процес треба да бидат самите работни колективи а појдовна основа за оваа нивна ориентација — можноста да го унапредат по пат на интеграција своето работење и да ја зголемат продуктивноста. Со мерките на кредитната политика и измените во стопанскиот систем треба да се создаваат погодни услови за поттикнување на интеграционите процеси.

2. Со обемот и соодветната структура на производството и надворешнотрговската размена потребно е да се создаваат материјални услови за побрз пораст на животниот стандард, а особено на личната потрошувачка.

Од посебно значење е и со подобро користење на постојните услови и со нови вложувања да се осигури зголемување на она економски оправдано производство што досега не беше во состојба да обезбеди поцелосно задоволување на потребите во потрошувачката, од што е предизвикано и осетно зголемување на животните трошоци во последните години. Тоа во прв ред се однесува на потребата од зголемување на земјоделското производство со цел за поцелосно снабдување на домашниот пазар, на модернизацијата на трговската мрежа и на опремањето на пазарот на земјоделски производи со ладилници, складовен простор, транспортни средства, неопходни капацитети за преработка и сл. Тоа ќе овозможи создавање и држење резерви за постабилно производство и пазар.

За порастот на животниот стандард и постабилните односи на пазарот треба да придонесе и побрзото развивање на услужните дејности кои застапуваат зад нараснатите потреби на населението.

Остварувањето на зголемување учеството на личната потрошувачка и стандардот во распределбата на националниот доход мора да биде осигурено со соодветни мерки на развојната политика на самите работни организации и сите општествено-политички заедници.

3. Потребно е систематски да се засилува извозниот потенцијал на нашето стопанство со развивање на модерното производство и соодветни вложувања, со кои би создавале услови за подобро користење на предностите што ги имаме и би овозможиле што поповолно вклопување на нашето стопанство во меѓународната поделба на трудот. Оваа ориентација треба покрај другото, и да овозможи понатамошно ширење и засилување на стоковната размена и на разни видови економската соработка, посебно на кооперацијата во производството со други земји.

4. Модернизацијата на производството заснова на врз резултатите од научноистражувачката работа, примената на современата технологија, воведувањето на автоматизацијата, усовршувањето на организацијата на производството и подигањето продуктивноста на трудот треба да сочинуваат општа основа на производството и инвестиционата ориентација на работните организации во нивниот развој.

Со цел за подигање на продуктивноста на трудот и намалување на трошоците, за пораст на рентабилноста и економичноста на работењето потребно е непрекинато да се настојува за организација на модерното производство во оптимални капацитети и серии, за сопствени технолошки постапки, проектно-конструкциони истражувања и решенија.

Оваа задача е од посебно значење и е претпоставка за премин на 42-часовна работна недела која треба да се остварува во процесот на модернизацијата на производството.

5. Во наредниот период е потребно заради поусогласен развој да се обезбеди нужна изградба на капацитетите во енергетиката водејќи сметка за нејзината структура, во сообраќајот и земјоделството, особено на општествениот сектор, а потоа во оние гранки на производството на сировини и репродукциони материјали за кои постојат објективни услови и кои придонесуваат за вклопување на нашето стопанство во меѓународната поделба на трудот, како и нужен развој на терцијарните дејности. Со оп-

штите промени во стопанскиот систем, со измена на односите на цените и инструментите за распределба на националниот доход во корист на работните организации треба да им се овозможи на овие гранки да остваруваат поголеми средства за сопствен развој.

Со измените во системот на финансирањето на проширената репродукција и со усовршување на банкарскиот систем се создаваат поповолни услови и во преработувачките гранки на индустријата за ангажирање на нивните средства за развивање на суровинската основа, за обезбедување на енергетските извори и за решавање други проблеми, важни за нивниот развој.

Меѓутоа, во обемот, структурата и динамиката на вложувањата е потребно да се обезбедат односи со кои би се избегнало такво напрегање на билансот што би можело да го отежни решавањето на основните цели во поглед на поинтезивно и поефикасно стопанисување и на порастот на животниот стандард.

6. Поинтезивното стопанисување и постојаното зголемување на продуктивноста на трудот ќе биде следено и со поцелосно користење на резервите што постојат во веќе запослената работна сила, што претпоставува и подигање на стручноста на работниците и нивно постојано усовршување. Од друга страна треба да се смета и со зголемените можности и мерки за поголема запосленост со поцелосно користење на капацитетите, со воведување поголем број смени, со изградба на нови капацитети, со развивање на терцијарните дејности, како и со ширење на кооперацијата во земјоделството, занаетчиството и туризмот, со развивање на домашната ракотворба и на други видови и основи за запослувањето што придонесуваат за создавање и зголемување на националниот доход.

Натамошниот брз стопански развој ќе создава услови и за пошироко вклучување на младите квалификувани луѓе во стопанските и општествените дејности.

Со ширењето на образовниот систем, покрај засилената улога на работните организации во оваа област, ќе се создаваат поповолни услови за запослување на населението и за движење на работната сила во зависност од потребите на стопанскиот развој. За таа цел е потребно да се прошируваат можностите за образование за младината и возрасните сè од работното место и со тоа да се даде можност за постојано оквалификување на запосленото население во сите дејности.

7. Интензификацијата на стопанисувањето, поефикасните инвестициони вложувања, користењето на потенцијалните можности и природните извори, развојот на инфраструктурата и урбанизацијата на земјата бараат што порационално користење на физичкиот простор и на производните сили во него. Во таа смисла е потребно да се преземаат соодветни мерки и да се усогласи стопанското и просторното планирање во системот на општественото планирање.

8. Остварувањето на поставените цели на овој степен на нашиот развој претпоставува цврсто потпирање врз резултатите од научноистражувачката работа, со што се создаваат услови за побрз стопански и општествен развој во целина.

Тоа обврзува на зголемени напори и вложувања првенствено од страна на стопанските организации за побрз развој и воведување научни методи во основите на производството. Образованието на научниот и истражувачкиот кадар во стопанството претставува една од приоритетните задачи.

9. Сојузната скупштина смета дека сите носители на стопанската активност, а посебно работните организации, треба во своите планови и програми да ги конкретизираат овие насоки на производната и инвестиционата политика, да вложат максимални напори за активирање на постојните резерви и подигање на стопанисувањето на современо ниво. Пре-

двидените усовршувања во стопанскиот систем ќе создаваат сè поповолни општествено-економски услови за ваква ориентација, а наедно и ќе бараат од стопанските организации што повеќе да го приспособат своето работење кон изострените економски критериуми на стопанисувањето.

V

Постигнатото ниво и структурата на стопанството и поинтезивниот стопански развој во наредниот период нужно бараат проширување на надворешнотрговската размена, посилено вклучување на стопанството во меѓународната поделба на трудот, како и развивање на сите други видови на економска и производно-техничка соработка со странство. Во врска со тоа е потребно:

1. Да се зголеми обемот на вкупната размена со странство бидејќи сегашното учество на надворешнотрговската размена во општествениот производ сè уште е недоволно и не му одговара на постигнатиот развој на нашата земја, а може во голема мера да претставува кочница за идниот интензивен развој.

Поголемиот степен на размената со странство ќе овозможи, покрај другото, проширување на пазарот за нашите производи, поголемо користење на нашиот произведен потенцијал, како и производство во такви оптимални капацитети, количини и серии, кои обезбедуваат порентабилно работење отколку што е тоа можно да се постигне во рамките само на домашниот пазар. За голем дел од нашата индустрија и преминот на автоматизација и модернизација би бил отежнат без истовремено проширување на меѓународната размена.

2. Основната задача во проширувањето на надворешнотрговската размена се состои, пред сè, во зголемување на извозот на стоки и услуги, што ќе придонесе и за постапно намалување на дефицитот на платниот биланс. При тоа, политиката на зголемување на извозот треба првенствено да се заснова врз оние производи и услуги што ќе овозможат најповолно вклучување на нашата земја во меѓународната поделба на трудот. Во врска со тоа треба да се пристапи кон изработка на анализи на вложувањата во поглед ефектот врз платниот биланс, да се проучи положбата на одделни производни групиции во извозот и да се напушта „извозот по секоја цена“.

Вклучувањето во меѓународната поделба на трудот и споменатата извозна ориентација претпоставуваат и разработка на увозната политика во смисла на проширувањето на структурата на увозот како фактор за проширување асортиманот на стоките и за порационален избор на инвестициони одлуки. Тоа треба да влијае врз зголемување на економичноста на домашното производство и да придонесе за надминување на автархиите и слични негативни појави и тенденции.

Во развојот на нашите економски односи со странство посебно треба да се проучат можностите за позначително зголемување на нестоковниот извоз, како од становиштето на проширувањето на тие односи, така и од становиштето на подобрувањето на состојбата на платниот биланс. Во тој поглед треба особено да се обрне внимание на широките можности за унапредување на странскиот туризам, трговската морнарица, транзитот и меѓународниот транспорт воопшто како и друг нестоковен извоз. Поради тоа е потребно во склопот на нашата економска политика да се поттикнува побрзиот развој на соодветните капацитети на овие дејности и да се преземаат мерки за усовршување на нивната организација во земјата и за поширока соработка со соодветните организации во странство.

Со плановите за развој и соодветните мерки на економската политика да се обезбедат такви услови што ќе овозможат извозот да расте побргу од порастот на производството и увозот. Во производната политика и надворешнотрговските односи треба да се води сметка за поусогласено

регионално движење на надворешната трговија а посебно за потребата од проширување на стоковната размена и економската соработка со земјите во развој.

3. Достигнатиот степен на развојот и кредитната способност на нашето стопанство овозможуваат и во иднина да се користат финансиските и други видови на кредитните аранжмани со странство кои придонесуваат за нашиот побрз развој. Во користењето на соодветните странски средства треба да се настојува тие да се ангажираат во согласност со основните приоритетни цели на развојната политика и нивното ефикасно вложување да обезбеди проширување на извозот и отплатување на создадените обврски.

Развојот на производството и на надворешнотрговската размена ќе создава и понатаму потреба нашата земја, во согласност со своите можности, да кредитира еден дел од извозот на оние производи кај кои кредитниот однос е вообичаен на меѓународниот пазар, што ќе придонесе особено за проширување на нашите економски односи со земјите во развој. За таа цел е потребно со соодветни мерки да им се олесни на нашите претпријатија да влегуваат во такви аранжмани и во тој правец да развиваат иницијатива.

4. Натомошниот развој на економските односи со странство бара побрзо спроведување на измените во девизниот и надворешнотрговскиот систем воспоставување на што пореални односи помеѓу цените на домашниот и странскиот пазар, како и преземање на низа други мерки за усовршување на надворешнотрговската организација, за непосредно вклучување на производните организации во размената со странство и нивно поадекватно стимулирање за што подиректно поврзување и преземање целосна одговорност во развивањето на односите со странски пазари. Со зголемувањето на средствата на работните организации а посебно со нивното поголемо учество и послободно располагање со остварените девизни средства и другите соодветни мерки треба да се зајакнува нивната способност во извозот и во приспособување кон условите на светскиот пазар.

VI

Брзиот развој на недоволно развиените подрачја претставува, и во наредниот период, онаа задача чие остварување треба да придонесе за успешниот развој на стопанството на нашата земја како и за натамошното развивање на економската основа за рамноправност на нашите народи.

1. Основните критериуми и насоките на политиката на стопанскиот развој во поглед на натамошното проширување на производството, модернизацијата и ефикасноста на стопанисувањето и вложувањата, зголемувањето на продуктивноста на трудот и животниот стандард, треба да бидат применети во политиката на развојот на недоволно развиените подрачја. При тоа во единствената примена на инструментите на стопанскиот систем треба да се води сметка и за определени специфични услови за стопанисување на недоволно развиените подрачја.

Во натамошниот развој треба да се настојува да се поттикнува и поддржува економскиот интерес на новоизградените претпријатија во недоволно развиените подрачја како и на претпријатијата од развиените краишта да воспоставуваат меѓусебна производна и друга соработка врз основа на специјализација, кооперација и техничка соработка. Тоа ќе води кон јакнење на интеграционите процеси во југословенското стопанство и кон создавање оптимални услови за развој на стопанството на недоволно развиените подрачја. Во тој поглед посебно е значајна улогата на техничката помош во подготвување програми, проектирање, изведување работи, пуштање во погон и разодување на нови претпријатија, како и во натамошното јакнење на веќе постојните работни организации.

2. Со цел за побрз развој на недоволно развиените подрачја е потребно да се обезбедат средства, кои, покрај рационалните вложувања и постигање на соодветна ефикасност, ќе им овозможат да остварат побрз пораст од просечниот пораст на стопанството на целата територија на Југославија. Покрај сопствените средства со кои ќе располагаат недоволно развиените подрачја, како и оние средства кои покрај редовните кредитни услови ќе служат за изградба на овие подрачја, ќе биде потребно заедницата и со средствата издвоени во Фондот за кредитирање на стопанскиот развој на недоволно развиените републики и краишта и непосредно да придонесува за нивниот побрз развој. Средствата што ќе се издвојуваат во овој Фонд треба да претставуваат постојана пропорција во распределбата на начин кој ќе обезбеди да биде зависна нивната големина од порастот на вкупниот доход на општественото стопанство. Средствата на Фондот ќе се користат за кредитирање на развојот на недоволно развиените републики Босна и Херцеговина, Македонија и Црна Гора, и Автономна Покраина Косово и Метохија. При тоа, посебно да се води сметка за побрз развој на Автономна Покраина Косово и Метохија.

Зголемената економска сила на развиените републики ќе им овозможи да го помогнат побрзиот развој на одделни недоволно развиени региони на своите подрачја.

3. Федерацијата обезбедува, во согласност со Заколот за финансирањето на општествено-политичките заедници, посебни дополнителни средства и за финансирање на просветните, здравствените, социјалните и други општествени служби во стопански недоволно развиените подрачја, кои се од суштествено значење за постигање побрз стопански и општествен развој.

VII

Брзиот пораст на стопанството, големите промени во економско-социјалната структура на населението и динамичниот развој и нараснувањето на градските и индустриските центри создадоа и многу проблеми во станбената, комуналната и другите дејности. Со цел за нивно решавање е потребно:

1. Да се преземат сите мерки да се зголеми значително обемот на станбената изградба, пред сè со соодветни промени во системот на кредитирање на станбената изградба со понатамошен развој и унапредување на индустриската изградба на станови, изградба на станови за пазар, со порационално користење на простори и постојните урбани целини.

2. За успешната реализација на овие цели потребно е да се прошират изворите и обемот на финансирањето на станбена изградба, потпирајќи се при тоа и врз банкарско-кредитниот механизам. Покрај тоа, потребно е да се извршат измени во утврдувањето на станарините и во начинот на управувањето со становите. Со овие промени и во станбеното стопанство би се обезбедило самоуправување и стопанисување врз принципите на стопанскиот систем.

3. Напоредно со проширувањето на станбената изградба потребно е да му се обрне целосно внимание на развојот на сите комунални дејности неопходни за нормален развој на градовите и индустриските центри. За таа цел е потребно да се утврдат условите на кредитирањето и да се решат основните прашања на нивната економска положба.

4. Обновата и изградбата на Скопје претставуваат во наредниот период задача на целата заедница, чие остварување се обезбедува со средствата што се предвидени со донесените прописи.

VIII

Во согласност со економскиот развој и можностите, како и со значењето што одделни општествени служби го имаат во општествено-економскиот развој нужно е да се обезбедува побрзо проширување на нивната материјална основа. Сите општествено-политички заедници се должни да остварат такви услови и односи во кои работните организации во

областа на општествените служби ќе се здобиваат со доход кој им одговара на општественото значење и резултатите од нивната работа. Во согласност со тоа треба да се унапредува организацијата, да се подигнува ефикасноста на нивната работа и да се развива самоуправувањето во овие служби.

1. Во наредниот период улогата на стручните кадри ќе биде уште позначителна во стопанскиот развој, во подобро користење на факторите на производството и развојот, и во примената на резултатите и развојот на научно-истражувачката работа. Поради тоа е нужно да се преземаат систематски мерки кои ќе го приспособат развојот на образованието кон потребите од кадри, ќе ја развијат материјалната основа на образованието и ќе создадат во целина поповолни услови за работата на образовните институции.

2. Потребно е да му се обрне внимание на развојот на просветните и културните институции со проширување на нивната материјална основа во согласност со економскиот развој и општествените потреби особено е значајно да се обезбедат условите за целосно остварување на основното образование.

3. Наталожиот развојот на производните сили и социјалистичките општествени односи бара да ѝ се обрне целосно внимание на научно-истражувачката работа, како и резултатите од научната работа да најдат што поширока примена во сите општествени дејности. За таа цел е неопходно да се создаваат поповолни услови, да се конкретизираат мерките и да се обезбедат такви односи во распределбата на општествените средства кои ќе овозможат посестран и поинтензивен развој на научните истражувања, ќе ја развиваат институционалната и кадровската основа на научно-истражувачката работа.

4. Во наредниот период е нужно да се прошири материјалната основа на здравството, со што ќе се обезбеди натамошен развој на здравствената заштита и подигање на нејзиниот квалитет. Треба решително да се изврши преориентација во политиката на развојот на здравството кон превентивна заштита.

5. Да се забрза развојот на општествените служби за помош на семејството. Во тие рамки од посебен интерес е побрзо да се развиваат институциите на детската заштита, а исто така согласно да се развива општествената исхрана и другите дејности за помош на семејството.

IX

За успешно остварување на целите и задачите на развојната политика во следниот период, утврдени во оваа Резолуција, е потребно во првата фаза да се извршат соодветни промени во условите на стопанисувањето како низа меѓусебно усогласени мерки, кои треба да ги консолидираат односите во стопанството, да постават потрајна основа на условите на работата и здобивањето со доход и да се оствари принципот работните организации да стануваат основни носители на општествената репродукција.

За таа цел е потребно, во согласност со донесената Резолуција на Сојузната скупштина за насоците за понатамошниот развој на стопанскиот систем, да се разработат и да се спроведат мерките во областа на политиката на цените и во инструментите на распределбата, во проширената репродукција кредитниот и девизниот систем, со кои ќе се создадат и поединечни економски услови за стопанисување и здобивање со доход.

Во вака создадените услови работните организации треба првенствено да се свртат кон своите внатрешни проблеми и да се ориентираат кон користење на сите оние резерви што овозможуваат поефикасно стопанисување и остварување во пократок рок на оние поповолни резултати што придонесуваат за зголемување на производството, продуктивноста и животниот стандард.

Сојузната скупштина смета дека овие задачи како приоритетни треба да се решаваат во периодот

кој непосредно претстои. Надлежните органи за таа цел треба да разработат соодветна програма која би ги предвидувала фазите и роковите за нивното извршување и координирана примена на мерките со кои се обезбедува извршувањето на овие задачи. Планските пропорции треба да се постават така што да сметаат со промените и да обезбедат нивно извршување.

X

Сојузната скупштина му става во задача на Сојузниот извршен совет и на неговите органи за планирање во согласност со напред изнесените поставки да ги предложат со седумгодишниот план оние решенија што даваат оптимални изгледи за што поуспешно и постабилен стопански развој, за побрз пораст на националниот доход и остварување на другите цели утврдени со оваа Резолуција.

Сојузната скупштина ги повикува работните организации и нивните органи на управувањето како и општествено-политичките заедници, во своите програми и планови да се раководат од поставките на оваа Резолуција.

Општествените и политичките организации треба да пријдат кон донесување на општествените планови како кон сеопштествена задача и со својот активен политички став да помогнат во донесувањето на општествените планови и во остварувањето на целите поставени со оваа Резолуција.

Сојузна скупштина

АС бр. 183

26 ноември 1964 година

Белград

Претседател
на Сојузната скупштина,
Едвард Кардељ, с. р.

Претседател
на Стопанскиот собор
Осман Карабеговиќ, с. р.

Претседател
на Сојузниот собор,
Миљалко Тодоровиќ, с. р.

677.

Врз основа на точката 9 од Одлуката за работата во смени со редовно работно време подолго од 8 часови дневно („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 25/59) и чл. 168 и 216 од Законот за работните односи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 17/61), по претходно прибавено мислење од Централниот совет на Сојузот на синдикатите на Југославија а во согласност со сојузниот секретар за труд, сојузниот секретар за сообраќај и врски пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА РАБОТА ВО СМЕНИ СО РЕДОВНО РАБОТНО ВРЕМЕ ПОДОЛГО ОД 8 ЧАСОВИ ДНЕВНО ВО СТОПАНСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ ШТО ВРШАТ ЈАВЕН ПРЕВОЗ ВО ДРУМСКИОТ СООБРАЌАЈ

Член 1

Работа во смени со редовно работно време подолго од 8 часови дневно (во понатамошниот текст: работа во смени) може да се воведува на работните места на членовите на посада на моторни возила во стопански организации што вршат јавен превоз во друмскиот сообраќај, под условите определени со Одлуката за работа во смени со редовно работно време подолго од 8 часови дневно и со овој правилник.

Како работни места на членовите на посада на моторни возила, во смисла на овој правилник, се сметаат: возач, помошник на возач, кондуктер, домаќин односно домаќинка на автобус и манипулант.

Член 2

Една смена на член на посада на моторно возило опфаќа, по правило, работа на едно или повеќе возила во еден или повеќе правци.

Како работа во смена се смета и работата на двајца возачи (двојна посада) на возило со вградено легло кое овозможува одмор во лежечка положба, ако сменувањето на возачот се врши во текот на возењето.

Член 3

Работата во смена на член на посада на моторно возило може да изнесува најмногу 12 часови во текот на 24 часа.

По исклучок, ако во случај на двојна посада сменувањето се врши со возач кој одморот го поминува во возилото (член 2 став 2), работата во смена може да изнесува најмногу 10 часови во текот на 24 часа.

Член 4

Вкупниот број часови работа на еден возач на управување со моторно возило не може да премине 9 часови во текот на 24 часа.

Возач на моторно возило може непрекинато да управува со возило најмногу 5 часови.

Како непрекинато управување со возило се смета работата на возач кој при управувањето на возилото во текот на 5 часови не бил прекинуван 30 минути едноподруго.

Член 5

На член на посада на моторно возило му се засметува во редовно работно време:

- а) во линиски друмски сообраќај:
 - 1) времето од моментот определен за јавување на работа до поаѓањето на линија;
 - 2) времето на работата на линија, вклучувајќи го и секое поединечно задржување според редот на возењето во траење до 60 минути;
 - 3) времето на работата на предавање на возилото, документите и пресметките;
 - 4) времето на фактичната работа на поправки на возилото на пат;
 - 5) времето на задржувањето на пат поради објективни причини;
 - 6) времето поминато во резерва (обично присуство), ако на членот на посадата му наредило овластено лице да остане на работното место;
- б) во слободен друмски сообраќај:
 - 1) времето на работата на прием на возилото и документите;
 - 2) времето на работата на управување на возилото;
 - 3) времето на работата на натоварување и растоварување односно примање патници;
 - 4) времето на фактичната работа на поправки на возилото на пат;
 - 5) времето на работата на предавање на возилото, документите и пресметките;
 - 6) времето на задржувањето на пат поради објективни причини;
 - 7) времето поминато во резерва (обично присуство) по наредба од овластено лице.

Член 6

Работата во смена може да се определи со прекин во текот на работното време.

Како прекин на работата се смета, временското растојание во кој член на посада може во текот на работното време да го напушти работното место. Како прекин на работата се смета и времето што возачот ќе го помине во возилото, ако не му е наредено за тоа време да ја врши должноста на друг член на посадата (кондуктер и др.).

Во една смена може, по правило, да се определи еден прекин на работа. По исклучок, стопанска организација што врши јавен превоз во друмскиот сообраќај може со свој општ акт да ги определи работните места на кои можат да се предвидат и два прекини на работа.

Прекин на работа подолг од еден час не се смета во работно време.

Член 7

Член на посада кој работи во смена не смее да го напушти своето работно место додека не добие замена и не ја предаде уредно должноста, ако е предвидено лично сменување.

Надлежниот старешина овластен со општ акт на стопанската организација што врши јавен превоз во друмскиот сообраќај, е должен во најкраток рок, а најдоцна до истекот на една половина од определеното работно време во наредната смена да му обезбеди замена на членот на посада.

Член 8

На членовите на посада што работат во смена мора да им се обезбеди дневен одмор помеѓу завршетокот на една смена и почетокот на другата смена.

Во случај на работа на двојна посада (член 2 став 2) стопанската организација што врши јавен превоз во друмскиот сообраќај може да определи дневниот одмор да се користи во самото возило, со тоа што таа е должна да обезбеди легло кое овозможува одмор во лежечка положба.

Ако работата во смена трае до 12 часови, дневниот одмор изнесува 12 часови.

Ако работата во смена трае 12 часови, дневниот одмор изнесува, по правило, двоен број на часовите поминати во работа во смена.

По исклучок од одредбата на ст. 3 и 4 на овој член, дневниот одмор изнесува:

- 1) 8 часови — ако одморот се користи надвор од живеалиштето;
- 2) онолку часови колку што траела работата во смена — во случај на работата на двојна посада.

Член 9

Стопанските организации што вршат јавен превоз во друмскиот сообраќај се должни на членовите на посада на моторни возила да им обезбедат неделен одмор според важечките прописи.

По исклучок, на членовите на посада на возила што вршат превоз во меѓународниот друмски сообраќај стопанската организација од ставот 1 на овој член ќе им обезбеди неделен одмор во текот на работниот период од еден месец.

Член 10

Часовите поминати на работа по истекот на смената (чл. 3 и 7) над бројот на часовите на редовното работно време во текот на месецот, се сметаат како прекувремена работа. Редовното работно време го утврдува стопанската организација што врши јавен превоз во друмскиот сообраќај според важечките прописи.

Пресметувањето на надоместокот за прекувремена работа се врши според важечките прописи а на начинот утврден со општите акти на стопанската организација што врши јавен превоз во друмскиот сообраќај.

Член 11

Со општите акти на стопанската организација од членот 1 на овој правилник, а согласно со одредбите од Одлуката за работата во смени со редовно работно време подолго од 8 часови дневно и на овој правилник, ќе се определи: кој орган е надлежен да го определи траењето на смената за одделни работни места; дали и на кои работни места примопредавањето на должноста се признава во работно време и колку часови најмногу за секоја смена; работните места на кои може да се прекинува работата и траењето на прекилот на работата; што се смета како објективна причина за задржување членови на посада на пат; кое време на фактична работа на поправки на моторни возила на пат му се засметува на член на посада во редовно работно време; држењето на резерва, времето на траењето на резервата и работата (видот и траењето на работата) која може да се врши по определеното време поминато во резерва; начинот и времето на користењето на дневниот и неделниот одмор и сл.

Член 12

Стопанските организации што вршат јавен превоз во друмскиот сообраќај ќе ја организираат работата во смени според одредбите од овој правилник во рок од шест месеци од денот на влегувањето во сила на овој правилник.

Член 13

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 344-122/64-10
24 ноември 1964 година
Белград

Сојузен секретар
за сообраќај и врски,
Марин Цетиниќ, с р

678.

Врз основа на членот 175 став 3 од Законот за јавните службеници („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 53/57, 44/58, 1/59, 52/59, 27/60, 53/60, 52/61 и 31/62) и членот 3 став 1 од Уредбата за определувањето на сојузните матични управни органи за прашањата на стручното оспособување на кадрите („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 29/59 и 8/60), во согласност со сојузниот секретар за буџет и организација на управата, сојузниот секретар за земјоделство и шумарство пропишува

П РА В И Л Н И К

ЗА СТРУЧНАТА СПРЕМА НА СЛУЖБЕНИЦИТЕ ОД ЗЕМЈОДЕЛСКА СТРУКА

I. Општи одредби

Член 1

Одредбите од овој правилник се однесуваат на службениците од земјоделска струка што работат на управни работи во органите на управата, уставните и организациите (во понатамошниот текст: органот), а на кои се применуваат одредбите од прописите за јавните службеници.

Член 2

Како стручна спрема за звањата на службениците од членот 1 на овој правилник се подразбира, и тоа:

- 1) како нижа стручна спрема — завршено основно училиште и најмалку едногодишно земјоделско училиште или земјоделски курс кој има ранг на нижо земјоделско училиште, пропишан стаж, и положен стручен испит;
- 2) како средна стручна спрема — завршено средно земјоделско училиште или земјоделски курс кој има ранг на средно земјоделско училиште, пропишан стаж и положен стручен испит;
- 3) како виша стручна спрема — завршен прв степен на студии на земјоделски факултет или на него рамна виша земјоделска школа, пропишан стаж и положен стручен испит;
- 4) како висока стручна спрема — завршен втор степен на студии на земјоделски факултет, пропишан стаж и положен стручен испит.

Член 3

За приправник се назначува лице кое нема потребна пракса и положен стручен испит.

Во инспекциските служби не можат да се назначуваат приправници.

Приправник не може да се назначи на раководно работно место односно положба, ниту може да заменува службеник на такво место односно положба.

Член 4

Приправнички стаж постои за звањето пристав, звањето референт од втора група (инженер по земјоделство) и за звањето референт од прва група (дипломиран инженер по земјоделство).

Приправничкиот стаж трае две години.

II. Стручна обука на приправниците

Член 5

За време на приправничкиот стаж приправникот се наоѓа на стручна обука.

Стручната обука ја определува старешината на органот кај кој е запослен приправникот.

Старешината на органот ја составува програмата на стручната обука за приправникот од определено звање, и тоа според видот на завршеното училиште односно смерот што го изучувал приправникот на училиште односно факултет и според работното место односно работите што ги врши приправникот.

Со програмата на стручната обука се предвидува да мора приправникот дел од стажот да помине на практична работа во определена земјоделска или задружна организација, и тоа најмалку шест месеци.

Делот на програмата на стручната обука што ја поминува приправникот во работната организација од ставот 4 на овој член се составува во спогодба со таа организација.

Член 6

Органот односно работната организација во која се изведува стручната обука, е должна на приправникот за време на обуката да му овозможи да ги запознае сите работи предвидени со програмата на стручната обука.

За спроведување на стручната обука на приправникот е одговорен старешината на органот кај кој е запослен приправникот.

Старешината на органот може да определи службеник кој ќе се грижи за стручната обука на приправникот.

Член 7

За време на стручната обука приправникот води дневник на стручната обука.

Во дневникот на стручната обука приправникот ги запишува: работните места односно работите на кои се обучува, времето на траењето на обуката на одделни работни места односно работи на органот или работната организација во која се изведува обуката, како и начинот на изведувањето на обуката.

Преглед на дневникот на стручната обука и проверка на дневникот врши овластеното лице на органот односно на работната организација во која се изведува стручната обука.

На крајот на стручната обука старешината на органот дава мислење за успехот што го постигнал приправникот во текот на обуката.

Член 8

Старешината на органот кај кој е запослен приправникот односно службеникот што ќе го определи тој, може со пропитување на приправникот да проверува дали и во која мера е приготвен за полагање на стручниот испит.

Ако со пропитувањето се утврди дека приправникот не е доволно приготвен за полагање на стручниот испит, треба да му се укаже на тоа и да се упати кое градиво и во која мера треба уште да совлада.

III. Стручни испити на приправниците

Член 9

Стручниот испит приправникот го полага по истекот на приправничкиот стаж.

Приправникот може да го полага стручниот испит и два месеца пред истекот на двогодишниот приправнички стаж, ако го совлада предвиденото градиво пред завршениот приправнички стаж.

Член 10

Стручниот испит се состои од општ дел и посебен дел.

Член 11

Општиот дел на стручниот испит се полага усно. Посебниот дел на стручниот испит се полага усно, а, по потреба, и практично.

Член 12

Градивото за програмата на општиот дел на стручниот испит за звањето пристав, референт од втора група и референт од прва група опфаќа:

- 1) државно и политичко уредување на Југославија;
- 2) управување во општествените служби;
- 3) основи на стопанскиот и финансискиот систем на Југославија;
- 4) прописи за јавните службеници и за работните односи;
- 5) прописи за општата управна постапка и за управните спорови;
- 6) основно познавање на прописите за социјално осигурување;
- 7) прописи од областа на земјоделството;
- 8) прописи за канцелариско работење.

Член 13

Градивото за програмата на посебниот дел на стручниот испит за звањето пристав, референт од втора група и референт од прва група опфаќа писмена обработка на тема од онаа гранка или потесна специјализација за која се обучува приправникот.

Приправникот е должен на старешината на органот кај кој е запослен да му предложи три теми, и тоа во рок од шест месеци од денот на започнувањето на приправничкиот стаж. Потребно е на предложените теми да даде согласност старешината на органот.

Предложените теми на кои старешината на органот дал согласност, ѝ се доставуваат веднаш на испитната комисија која една усвојува и за тоа веднаш го известува приправникот преку органот кај кој е запослен.

Член 14

Програмите на општиот и посебниот дел на стручниот испит ги пропишува сојузниот секретар за земјоделство и шумарство.

IV. Полагање на стручниот испит**Член 15**

Стручниот испит приправникот го полага пред испитната комисија што ја формира републичкиот орган на управата надлежен за работите на земјоделството, во согласност со републичкиот орган на управата надлежен за работите на буџетот и организацијата на управата.

Член 16

Ако за територија на една република не е формирана испитна комисија, приправникот од територијата на таа република полага, по правило, стручен испит пред испитната комисија формирана за онаа република што му е најблиска на седиштето на органот кај кој е запослен приправникот.

Член 17

Претседател и потребен број членови на испитната комисија определува републичкиот орган на управата надлежен за работите на земјоделството, кој може по потреба, да ја дополни комисијата и со потребен број испитувачи.

Со решението за именување членови на испитната комисија се определува исто толкав број заменици и записничар.

Претседателот и членовите на испитната комисија, нивните заменици и испитувачите се определуваат, по правило, од редовите на стручњаци за прашањата од областа на земјоделството. За член на испитната комисија не може да биде именувано лице кое има стручна спрема пониска од спремата за звањето за кое се полага стручниот испит.

Член 18

Администрацијата во врска со стручните испити ја врши организационата единица на органот кај кој е формирана испитната комисија, а во чија надлежност спаѓа стручно издигање на кадрите. Ако таква организациона единица не постои, старешината на органот ќе определи која организациона единица односно служба ќе ги врши тие работи.

Член 19

Писмената пријава за полагање на стручниот испит приправникот му ја поднесува на органот кај кој е запослен, а овој му ја доставува на органот кај кој е формирана испитната комисија.

Приправникот може да поднесе пријава за полагање на стручниот испит најрано на триесет дена пред истекот на приправничкиот стаж. Ако приправникот сака да го полага испитот пред истекот на приправничкиот стаж (член 9, став 2), пријавата за полагање на испитот може да ја поднесе најрано на триесет дена пред истекот на скратениот приправнички стаж.

Кон пријавата за полагање на стручниот испит, покрај податоците за датумот и местото на полагање

то на приправникот (општина, околија, република), за звањето односно работното место и за работите што ги вршел приправникот, се доставува и заверен препис од решението за назначување, заверен препис на дипломата за завршеното училиште односно факултет, програмата и дневникот на стручната обука, писмено обработената тема во три примероци, како и мислење од старешината на органот кај кој е запослен приправникот за успехот што го постигнал приправникот во текот на приправничкиот стаж.

Член 20

Органот кај кој е формирана испитната комисија му одобрува на пријавениот приправник полагање на стручниот испит ако утврди дека тој ги исполнува условите пропишани за полагање на испитот. За даденото одобрение се известува приправникот преку органот кај кој е запослен.

Ако органот кај кој е формирана испитната комисија утврди дека стручната обука не е спроведена според утврдената програма, може да го одобри полагањето на стручниот испит само ако за неспроведувањето на стручната обука нема вина на приправникот.

Органот кај кој е формирана испитната комисија го утврдува распоредот и ги определува роковите и времето за полагање на стручниот испит, водејќи сметка во полагањето на испитот да не дојде до запир, како и за желбите и интересите на приправникот.

Приправникот на кој му е одобрено полагање на стручниот испит мора да биде известен за денот на полагањето на испитот најдоцна на петнаесет дена пред денот определен за полагање.

Член 21

Ако испитната комисија не ја прифати писмено обработената тема, таа е должна да го известат приправникот за причината на неприфаќањето на темата и да го упати да ја дополни темата или да обработи нова тема а истовремено да му определи и рок во кој приправникот ќе поднесе дополнетата односно нова тема.

Член 22

Приправникот на кој му е прифатена темата од испитната комисија, прво го полага општиот дел на стручниот испит.

Член 23

По положениот општ дел на стручниот испит, приправникот го полага посебниот дел на стручниот испит.

Усниот дел на посебниот дел од стручниот испит се состои од одбрана на темата.

Член 24

Испитната комисија може, по потреба, да определи приправникот еден дел од писмено обработената тема да прикаже со практична работа на терен.

Кога испитната комисија ќе определи приправникот да изработи практична работа на терен, таа му определува и рок во кој ќе ја заврши работата.

Член 25

Начинот на усното испитување на приправникот го утврдува испитната комисија.

На усниот испит присуствуваат сите членови на испитната комисија и записничарот. Ако на комисијата и е додаден испитувач, тој присуствува на испитот само додека го испитува приправникот.

Хонорарот на испитувачите им се определува за времето за кое тие фактично учествувале во работата на испитната комисија, но најмалку за два часа.

Секој член на испитната комисија има право да му поставува прашања на приправникот.

Траењето на усниот испит не е временски ограничено. Приправникот се испитува додека членот на комисијата, испитувачот односно комисијата не се здобие со уверение за степенот на знаењето на

приправникот. За траењето на усното испитување на приправникот одлучува секој член на комисијата односно испитувачот поединечно, а претседателот на испитната комисија може во тој поглед да интервенира во текот на целиот испит.

Член 26

Оценувањето на успехот на приправникот се врши комисииски.

Комисијата го оценува целокупниот успех на приправникот на испитот, имајќи ги предвид одговорите на усниот испит, практичната работа и писмено обработената тема.

Оценката на општиот успех на приправникот е: „положил“ или „не положил“.

Оценката се дава со мнозинство на гласовите. Во случај на рамномерна поделба на гласовите, одлучува страната на која е гласот на претседателот на испитната комисија.

Член 27

Во текот на испитот се води записник за работата на испитната комисија.

Член 28

Полагањето на стручниот испит приправникот може да го повтори двапати. Времето помеѓу две полагања не може да биде пократко од шест месеци.

Приправникот кој не положи еден или два предмета од општиот дел на стручниот испит не може да биде пуштен да го полага посебниот дел на стручниот испит додека не положи поправителен испит од тие предмети во рок што ќе го определи испитната комисија а кој не може да биде пократок од 30 дена.

Приправникот што го положил општиот дел на стручниот испит а не ќе го положи посебниот дел на стручниот испит, го повторува само посебниот дел на стручниот испит.

Член 29

Приправникот кој од неоправдани причини не пристапи на определениот ден кон полагање на поправителниот испит, се смета дека не го положил стручниот испит. Се смета дека стручниот испит не го положил ниту приправникот кој неоправдано ќе се откаже од започнатото полагање на испитот. За тоа се внесува забелешка во записникот за работата на испитната комисија и по писмен пат се известува органот кај кој е запослен приправникот.

Член 30

По завршениот стручен испит успехот на приправникот му го соопштува претседателот на испитната комисија, во присуство на сите членови на комисијата.

За резултатот од полагањето на испитот се известува органот кај кој е запослен приправникот.

Член 31

На приправникот кој го положил стручниот испит му се издава уверение за положениот стручен испит.

Уверението за положениот стручен испит го издава органот кај кој е формирана испитната комисија.

Уверението за положениот стручен испит го потпишуваат старејината на органот кај кој е формирана испитната комисија односно службеникот што за тоа ќе го овласти тој, и претседателот на испитната комисија.

Уверението за положениот стручен испит се издава според образецот пропишан во Упатството за обрасците на пријава на испитот, на записник на испитните комисии и на уверение за положените испити („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 27/59).

Член 32

Приправникот што полага стручен испит надвор од местото на службувањето, има право на надоместок на патните трошоци според прописите за надоместоците на патните и други трошоци на јавните службеници, и тоа кога првпат полага испит или ко-

га полага поправителен испит по првото полагање на стручниот испит.

Приправникот кој од неоправдани причини не пристапи кон полагање на испитот нема право на надоместок на патните трошоци.

Надоместокот на патните трошоци паѓа на товар на органот кај кој е запослен приправникот.

Член 33

Приправникот има право на платено отсуство за полагање на стручниот испит.

Ако приправникот го полага испитот во друго место, во отсуството според ставот 1 од овој член му се засметува и времето потребно за заминување во местото за полагање на испитот и за враќање во местото на живеењето.

Отсуството според ставот 1 од овој член не се засметува во годишен одмор ниту во отсуството од 7 дена по приватна работа.

V. Стручни испити за звања од повисока група

Член 34

Службеник од земјоделска струка кој во текот на службата ќе се здобие со школска спрема од повисок степен а нема десет години работен стаж во земјоделска струка, е должен да полага стручен испит за звање (работно место) од соодветна група.

Испитот од ставот 1 на овој член службеникот е должен да го полага по една година помината на определено работно место по здобивањето со школската спрема од повисок степен.

Член 35

Службеник од земјоделска струка кој во текот на службата ќе заврши трет степен студии на земјоделски факултет, не е должен да полага стручен испит.

Член 36

Службениците од земјоделската струка не можат да се здобиваат со стручна спрема од повисок степен со полагање на посебни стручни испити за признавање стручна спрема од повисок степен.

VI. Завршни одредби

Член 37

Со денот на влегувањето во сила на овој правилник престанува да важи Правилникот за приправничката служба, стручните испити и курсеви за службениците од земјоделската струка („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 43/48).

Член 38

Овој правилник влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 152-12

6 ноември 1964 година

Београд

Сојузен секретар
за земјоделство и шумарство,
Јоже Инголич, с. р.

679.

Врз основа на точката 3 од Одлуката за одобрување регрес за рото-хартитја („Службен лист на СФРЈ“, бр. 48/64), во согласност со сојузниот секретар за финансии, сојузниот секретар за индустрија издава

НАРЕДБА

ЗА НАЧИНОТ И ПОСТАПКАТА ЗА ОСТВАРУВАЊЕ НА РЕГРЕСОТ ЗА РОТО-ХАРТИЈА

1. Претпријатијата за производство на хартитја (во понатамошниот текст: корисникот на регресот) го остваруваат регресот од точката 2 на Одлуката за одобрување регрес за рото-хартитја (во понатамошниот текст: Одлуката) со поднесување на барање

за регрес до филијалата на Народната банка како основна организациона единица на Службата на општественото книговодство кај која имаат жиро-сметка.

2. Кон барањето за регрес корисникот на регресот прилага:

1) фактура односно копија од фактура за продавање на рото-хартитија на новинско-издавачки претпријатија и новински установи;

2) доказ за извршената испорака на рото-хартитија (товарен лист, отпремница и сл.) од кој мора да се гледа дека е испораката извршена почнувајќи од 11 септември 1964 година;

3) потврда, потпишана од директорот, дека рото-хартитијата за која се бара регрес е од сопствено производство;

4) пресметка на износот на регресот со податоци за испорачаните количини рото-хартитија изразени во килограми и износ на регресот за 1 килограм и за вкупната количина.

3. Кон барањето за регрес за рото-хартитија што ја испорачал почнувајќи од 11 септември 1964 година до денот на влегувањето во сила на Одлуката корисникот на регресот наместо документацијата од точката 2 под 1 и 2 на оваа наредба прилага:

1) спецификација на фактурата во која се назначуваат: бројот и датумот на фактурата, називот и седиштето на купувачот и количината на рото-хартитија изразена во килограми;

2) спецификација на исправите (доказите) за извршената испорака (товарен лист, отпремница и сл.) во кој се назначуваат бројот и датумот на исправата, датумот на испораката на рото-хартитијата и количината на рото-хартитија изразена во килограми.

Покрај спецификациите од ставот 1 на оваа точка, корисникот на регресот ја прилага и документацијата од точката 2 под 3 и 4 на оваа наредба.

Корисникот на регресот е должен на Службата на општественото книговодство да ѝ ги поднесе на увид оригиналните документи врз основа на кои се составени спецификациите.

За рото-хартитијата од ставот 1 на оваа точка корисникот на регресот ќе изврши со купувачите конечна пресметка земајќи го предвид износот на остварениот регрес од 32 динари за 1 килограм рото-хартитија.

4. Кога Службата на општественото книговодство ќе утврди дека е барањето за регрес за испорачаната рото-хартитија во поглед пресметувањето на регресот и документацијата исправно, го одобрува износот на регресот во корист на жиро-сметката на корисникот на регресот, а на товар на сметката бр. 630-39 — Регрес за рото-хартитија.

5. Исплатите на регресот се вршат од средствата доделени на сојузниот буџет со Одлуката за доделување средства од стопанските резерви на федерацијата („Службен лист на СФРЈ“, бр. 47/64) и не можат во вкупен износ да го надминат износот од 600 милиони динари.

6. Корисникот на регресот е должен во своето книговодство да води уредна и ажурна евиденција за остварениот регрес.

7. Ако кон барањето за регрес се прилегаат преписи од оригинални исправи (фактура, товарен лист и др.), тие мораат да бидат заверени со потпис од овластено лице и на нив мора да има втиснат печат на корисникот на регресот, а оригиналните документи се поднесуваат на увид.

Службата на општественото книговодство е должна на секоја оригинална исправа што се поднесува на увид, а по кој е одобрен регрес, да назначи дека е исплатен регресот.

8. Оваа наредба влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 05-443/45

4 декември 1964 година

Белград

Сојузен секретар
за индустрија,

Филип Бајковик, с. р.

680.

Врз основа на членот 199 од Законот за буџетите и финансирањето на самостојните установи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 52/59, 23/61, 52/61, 23/62, 53/62 и 13/63 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/64, сојузниот секретар за финансии пропишува

УПАТСТВО ЗА СОСТАВУВАЊЕ НА ЗАВРШНАТА СМЕТКА НА УСТАНОВИТЕ ЗА 1964 ГОДИНА

1. УВОДНА ОДРЕДБА

1. Според одредбите на ова упатство составуваат завршни сметки:

1) училиштата и други установи за образование и воспитување;

2) универзитетите и факултетите, основани според Општиот закон за факултетите и универзитетите („Службен лист на СФРЈ“, бр. 29/60);

3) научните установи кои со своите правилници предвиделе да се финансираат според чл. 16 до 23 од Законот за начинот на финансирање на научните установи („Службен лист на СФРЈ“, бр. 23/60 и 16/61);

4) културните, социјалните и други установи што се финансираат според Законот за буџетите и финансирањето на самостојните установи и не утврдуваат и не распределуваат вкупен приход и доход според прописите кои важат за стопанските организации, без оглед на тоа кој ги основал;

5) установите кои во текот на 1964 година преминале на финансирање според принципот на доходот, врз основа на прописите на Сојузниот извршен совет или републичките извршни совети донесени според одредбите на членот 195 став 2 од Законот за буџетите и финансирањето на самостојните установи, како и установите што врз основа на членот 139а од Законот за буџетите и финансирањето на самостојните установи донесле правилник за распределба на доходот (чистиот приход) и правилник за распределба на личните доходи.

II. ИЗРАБОТКА НА ЗАВРШНАТА СМЕТКА

1. Установи што деловните книги не ги водат според начелата на двојното книговодство

2. Завршната сметка на установа која не води деловни книги според начелата на двојното книговодство содржи:

1) преглед на остварувањето на приходите и извршувањето на расходите според финансискиот план за 1964 година;

2) преглед на остварувањето на приходите и извршувањето на расходите на фондовите во 1964 година;

3) преглед на побарувањето и обврските на 31 декември 1964 година;

4) попис на целокупниот имот со состојбата на 31 декември 1964 година и одлука на органот на управувањето за начинот за ликвидирање на кусците односно вишоките;

5) извештај за работењето на установата во 1964 година;

6) записник од седницата на органот на управувањето на установата на која е разгледувана завршната сметка;

7) одлука со која органот на управувањето на установата ја донесол завршната сметка и извршил распоред на вишокот на приходите;

8) преглед на личните расходи, со пресметка на придонесите.

3. Прегледот на остварувањето на приходите и извршувањето на расходите според финансискиот план за 1964 година се изработува според класификацијата на приходите и расходите, и тоа:

1) за училиштата и други установи за образование и воспитување — според Упатството за класификација на приходите и расходите и за сви-

денција за извршување на финансискиот план на училиштата и другите установи за образование и воспитување („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 35/61);

2) за другите установи — според Упатството за евиденција за извршувањето на финансиските планови на самостојните установи и фондовите на политичкотериторијалните единици („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 6/60).

Прегледот на остварувањето на приходите и извршувањето на расходите според финансискиот план за 1964 година се составува со состојбата на 31 декември 1964 година, во две колони, и тоа:

1) приходи во колоните: „Предвидено“ и „Остварено“;

2) расходи во колоните: „Предвидено“ и „Извршено“.

Во колоната: „Предвидено“ се внесуваат податоци за приходите и за расходите од одобриениот финансиски план за 1964 година, односно ако е финансискиот план менуван од органот на управувањето во текот на 1964 година — податоците утврдени со последната измена.

Во прегледот на остварувањето на приходите и извршувањето на расходите според финансискиот план за 1964 година, треба да се искажат и остварените приходи што не биле предвидени со финансискиот план за 1964 година. Овие приходи се искажуваат во рубриката: „Непредвидени приходи“ само во колоната: „Остварено“.

Прегледот на остварувањето на приходите и извршувањето на расходите според финансискиот план за 1964 година, мора да биде усогласен со состојбата според евиденцијата на Службата на општественото книговодство при која установата има жиро-сметка. Службата на општественото книговодство го потврдува ова на самиот преглед на остварувањето на приходите и извршувањето на расходите според финансискиот план за 1964 година, пред поднесувањето на завршната сметка.

4. Прегледот на остварувањето на приходите и извршувањето на расходите на фондовите во 1964 година, се изработува за секој фонд посебно. Овој преглед треба да содржи податоци за остварувањето на приходите и извршувањето на расходите на фондот со состојбата на 31 декември 1964 година.

Состојбата на вкупните средства на одделни фондови искажана во прегледот на остварувањето на приходите и извршувањето на расходите на фондовите во 1964 година, мора да биде усогласена со состојбата на средствата според евиденцијата на Службата на општественото книговодство при која се водат средствата на фондовите. Ова го потврдува Службата на општественото книговодство на самиот преглед на остварувањето на приходите и извршувањето на расходите на фондовите во 1964 година, пред донесувањето на завршната сметка.

5. Прегледот на побарувањата и обврските на 31 декември 1964 година, содржи попис на сите побарувања и обврски со состојбата на 31 декември 1964 година, со следните податоци:

1) име (назив) на должникот односно поверителот;

2) основ на настанокот на побарувањето односно обврската;

3) износ на побарувањето односно долгот;

4) рок за стасаност за наплата на побарувањето односно за исплата на долгот;

5) образложение поради што не е извршена наплата односно поради што не е ликвидирана обврската и што е преземено за наплата на побарувањето односно ликвидирање на обврската.

6. Попишувањето на целокупниот имот со состојбата на 31 декември 1964 година се врши според Упатството за водење евиденција за имотот со кој управуваат државни органи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 50/61) на обрасците П-1 и П-2, кои се составен дел од тоа упатство.

7. Извештајот за работењето на установата во 1964 година, се состои од општ дел, посебен (стручен) дел и заклучок.

Општиот дел на извештајот треба да содржи: општи податоци за установата, кога е основана установата и со чие решение, вид на дејноста, податоци за бројот на работниците и службениците, податоци за прегледите на работењето на установата извршени од надлежните органи на општествената контрола, и друго.

Посебниот (стручниот) дел на извештајот треба да содржи: преглед и анализа на целокупното работење на установата и анализа на постигнатиот резултат. Во врска со тоа, треба да се оцени дали финансиските средства предвидени со финансискиот план биле во согласност со обемот на задачите што ги извршила установата во изминатата година. Во овој дел на извештајот се наведуваат и проблемите што се појавувале во текот на годината, а кои за установата биле од суштествен интерес, дали овие проблеми се расправани на седниците на органот на управувањето и како се решени.

Посебниот дел на извештајот треба особено да опфати податоци:

1) за управувањето со основните средства, за промените во основните средства и нивното користење, како и за мерките за нивното обезбедување;

2) за инвестициите, завршени и незавршени;

3) за состојбата и движењето на фондовите на установата;

4) за употребата на обртните средства (особено во врска со залихите на материјали, недовршеното производство, залихите на стоки, состојбата на купувачите и добавувачите, како и со состојбата на кредитите кај банката);

5) за извршувањето на планот на дејностите и за реализацијата на стоките и услугите;

6) за движењето на трошоците на производството и услугите;

7) за остварените лични примања на работниците и службениците.

Во заклучокот на извештајот треба посебно да се изнесат сите фактори што биле од влијание врз економичноста во работењето, при што особено треба задржување врз одлуките на органот на управувањето на установата донесени во текот на годината во врска со тие фактори.

8. Установа што добила наменска дотација од средствата на општествено-политичката заедница е должна во својот извештај да даде јасно образложение на користењето на дотацијата, наведувајќи ја височината на износот на дотацијата, за кои цели е одобрена дотацијата, дали е потрошена дотацијата во целина или делумно, дали е извршена и во која мера задачата за која е одобрена дотацијата, како е постапено со непотрошените износи на дотацијата, и друго.

9. За личните расходи треба да се искаже одвоено дали тие се:

1) од редовен работен однос;

2) од привремен работен однос;

3) од дополнителен работен однос;

4) по основ на теренски податоци или надоместоци за одвоен живот.

За личните расходи наведени во ставот 1 на оваа точка треба да се искаже: вкупната основица за пресметување на придонесите, стопата по која е извршено пресметувањето, пресметаниот износ на придонесите и уплатениот износ на придонесите, и тоа посебно за секој вид придонес.

10. Вишокот на приходите искажан во завршната сметка во височината на разликата за која обврските се поголеми од побарувањата, не може да се распореди во фондови.

11. Разликата помеѓу остварените приходи (ефективно извршените уплати) и сите извршени расходи (ефективно извршените исплати) според финансискиот план за 1964 година, наголемена за износот на исплатените лични доходи во 1964 година, установите од членот 139а на Законот за буџетите и финансирањето на самостојните установи ја искажуваат како остварен доход. Распре-

делбата на вака утврдениот доход (чист приход) за лични доходи и во фондови ја вршат овие установи врз основа на донесениот правилник за распределба на доходот (чистиот приход).

Доходот искажан во завршната сметка во височина на разликата за која обврските се поголеми од побарувањата, се пренесува во наредната година, а остатокот на доходот се распоредува според правилникот за распределба на доходот (чистиот приход) на установата.

2. Установи кои деловните книги ги водат според начелата на двојното книговодство

12. Завршната сметка на установа што деловните книги ги води според начелата на двојното книговодство содржи:

- 1) биланс со состојбата на 31 декември 1964 година;
- 2) заклучен лист на 31 декември 1964 година;
- 3) преглед на обврските спрема буџетите и фондовите со состојбата на 31 декември 1964 година;
- 4) рекапитулација на пописот на материјалните вредности на 31 декември 1964 година;
- 5) преглед на побарувањата и обврските на 31 декември 1964 година;
- 6) преглед на личните расходи, со пресметка на придонесите;
- 7) извештај за работењето на установата за 1964 година;
- 8) записник од седницата на органот на управувањето на која е разгледувана завршната сметка;
- 9) одлука со која органот на управувањето на установата ја донесол завршната сметка и извршил распределба на вишокот на приходите односно доходот (чистиот приход) и со која ги определил изворите од кои се покрива загубата.

Податоците од деловите на завршната сметка наведени под 1 до 4 во ставот 1 на оваа точка установите што своето книговодство го водат според Правилникот за единствениот контен план на стопанските организации („Службен лист на СФРЈ“, бр. 20/61, 2/63 и 10/63) ги искажуваат на обрасците ЗС-1 (1 дел — Биланс, ЗС-2, ЗС-5 и ЗС-8, кои се составен дел од Правилникот за извршување на Уредбата за завршната сметка на стопанските организации за 1964 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 48/64).

Другите установи што своите деловни книги ги водат според начелата на двојното книговодство, податоците од деловите на завршната сметка наведени под 1 до 4 во ставот 1 на оваа точка ги внесуваат во обрасците наведени во ставот 2 на оваа точка со броевите и називите на контата од континиот план што го применуваат.

Искажувањето на податоците во обрасците наведени во ставот 2 на оваа точка се врши на начинот пропишан во чл. 20, 21, 26 и 29 од Правилникот за извршување на Уредбата за завршната сметка на стопанските организации за 1964 година.

Прегледот на побарувањата и обврските се составува на начинот пропишан во точката 5 на ова упатство.

Прегледот на личните расходи со пресметката на придонесите се искажува на начинот пропишан во точката 9 на ова упатство.

Извештајот за работењето на установата за 1964 година се составува според одредбите на точката 7 од ова упатство.

13. Установа која врз основа на членот 139а од Законот за буџетите и финансирањето на самостојните установи донесла правилник за распределба на доходот (чистиот приход) и правилник за распределба на личните доходи, а ги води книгите според начелата на двојното книговодство, ја составува завршната сметка за 1964 година на начинот пропишан во точката 12 од ова упатство.

Вкупниот приход, вкупните расходи и доходот (чистиот приход) установата ги утврдува врз основа на книговодствените податоци.

3. Заеднички одредби

14. Установите што својата дејност и задачите ги вршат врз основа на договор и на тој начин остваруваат средства од буџетот или фондовите, без поглед на тоа дали своите деловни книги ги водат според начелата на двојното книговодство или не, даваат во посебниот (стручниот) дел на извештајот анализа со осврт врз своето работење, како во поглед на остварувањето на тие средства, така и во поглед на извршувањето на обврските преземени врз основа на договорот. Во тој дел од извештајот треба да се истакне дали договорните страни формирале комисија што е должна да го цени извршувањето на обврските во договорот или тоа оценување е сторено на кој и да е друг начин. Ако обврските од договорот не се извршени во поглед на работите предвидени со договорот, треба да се истакне дали се пренесени средства во финансискиот план за идната година сразмерни на неизвршената работа.

Вишокот на приходите односно доходот (чистиот приход) кој произлегува од неизвршени договорени работи се пренесува во финансискиот план за 1965 година, ако со договорот не е предвидено тие средства да му се вратат на давателот на средствата.

III. ДОСТАВУВАЊЕ И ПРЕГЛЕД НА ЗАВРШНАТА СМЕТКА

15. Установата ја доставува завршната сметка до Службата на општественото книговодство при која има жиро-сметка — до 31 јануари 1965 година.

Службата на општественото книговодство може во исклучително оправдани случаи, на предлог од органот на управувањето на установата, да ѝ одобри на установата да ја поднесе завршната сметка во продолжен рок, но најдоцна до 28 февруари 1965 година.

Истовремено со поднесувањето на завршната сметка до Службата на општественото книговодство, установата доставува еден примерок на завршната сметка и до општинскиот орган на управата надлежен за работите на буџетот. Ако надзорот над законитоста на финансиското работење на установата го врши органот на поширока општествено политичка заедница, установата доставува еден примерок на завршната сметка до органот на управата надлежен за работите на буџетот на таа општествено-политичка заедница. Установата доставува еден примерок на завршната сметка и до органот на управата на општествено-политичката заедница во чија надлежност спаѓаат задачите на таа установа.

Установите од областа на нуклеарните истражувања се должни да достават еден примерок на завршната сметка и до Сојузната комисија за нуклеарна енергија.

Службата на општественото книговодство е должна да ѝ издаде на установата потврда за приемот на уредната завршна сметка веднаш, а најдоцна во рок од три дена од денот на приемот на завршната сметка.

16. Прегледот на завршната сметка на установата за 1964 година го врши и решение за завршната сметка донесува Службата на општественото книговодство, во смисла на одредбите од членот 46 од Законот за општественото книговодство („Службен лист на СФРЈ“, бр. 39/62).

Ако Службата на општественото книговодство не може да донесе решение за завршната сметка поради недоволни податоци или затоа што не можела да ги провери податоците, таа ќе ја повика установата да поднесе потребни податоци односно да ја докаже веродостојноста на порано поднесените податоци, и тоа во рок што таа Служба ќе го определи а кој не може да биде подолг од 30 дена.

Службата на општественото книговодство е должна да им го достави решението за завршната сметка на установата и органите на управата од точката 15 на ова упатство во рок од три дена од денот на донесувањето на решението.

17. Повредата на одредбите на точката 15 од ова упатство повлекува одговорност за установата и одговорното лице во неа, според членот 77 став 1 точка 2 и став 2 од Законот за општественото книговодство.

IV. ЗАВРШНА ОДРЕДБА

18. Ова упатство влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 5-2-400-151

9 декември 1964 година

Белград

Сојузен секретар
за финансии,

Киро Глигоров, с. р.

681.

Врз основа на членот 199 од Законот за буџетите и финансирањето на самостојните установи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 52/59, 23/61, 52/61, 28/62, 53/62 и 13/63 и „Службен лист на СФРЈ“, бр. 7/64), сојузниот секретар за финансии пропишува

УПАТСТВО

ЗА СОСТАВУВАЊЕ НА ЗАВРШНАТА СМЕТКА НА СТАНБЕНИТЕ ЗАЕДНИЦИ ЗА 1964 ГОДИНА

1. Станбените заедници, установите што основале станбени заедници и сервисите на станбените заедници што се занимаваат со вршење непосредни услуги на куќните совети и граѓаните по работите на управување со станбените згради, ја составуваат завршната сметка за 1964 година согласно со одредбите од Упатството за составување на завршната сметка на установите за 1964 година („Службен лист на СФРЈ“, бр. 49/64).

2. Ова упатство влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 5-2-400-152

9 декември 1964 година

Белград

Сојузен секретар
за финансии,

Киро Глигоров, с. р.

682.

Врз основа на членот 165 точка 3 од Основниот закон за финансирањето на општествено-политичките заедници („Службен лист на СФРЈ“, бр. 31/64) во споредба со сојузниот секретар за буџет и организација на управата, сојузниот секретар за финансии пропишува

УПАТСТВО

ЗА ИЗРАБОТКА НА ФИНАНСИСКИТЕ ПЛАНОВИ НА ФОНДОВИТЕ НА ОПШТЕСТВЕНО-ПОЛИТИЧКИТЕ ЗАЕДНИЦИ

1. Фондовите на општествено-политичките заедници на кои се однесуваат одредбите од чл. 66 до 91 на Основниот закон за финансирањето на општествено-политичките заедници, ги составуваат своите финансиски планови на начинот предвиден со ова упатство.

2. Финансискиот план на фондот на општествено-политичката заедница (во понатамошниот текст: финансискиот план на фондот) се состои од општ дел и посебен дел.

3. Општиот дел на финансискиот план на фондот содржи:

1) програма на задачите, работите и обврските што се финансираат од средствата на фондот во годината за која се донесува финансискиот план на фондот;

2) мерки за спроведување на програмата, како што се услови и постапка за користење на средствата на фондот, и други одредби од значење за извршувањето на финансискиот план на фондот — во согласност со одредбите на законот односно одлуката на собранито на општествено-политичката

заедница за основање на фондот или за распоредот на средствата во фондот (буџет или посебен акт), статутот на фондот и прописите за финансиското и материјалното работење на фондовите.

4. Посебниот дел на финансискиот план на фондот содржи:

1) план на средствата и распоредот на средствата со кои ќе располага фондот во годината за која се донесува финансискиот план на фондот (во понатамошниот текст: планот);

2) преглед на состојбата на средствата на фондот на почетокот на годината за која се донесува финансискиот план на фондот (во понатамошниот текст: прегледот).

5. Средства на планот се искажуваат по видови, а распоредот на средствата — по намени, и тоа според следната задолжителна шема:

Реден број	О П И С	И з н о с	
		прет-колона	колона
1	2	3	4

I. СРЕДСТВА

1	Пренесени средства од претходната година на жиро-сметката на фондот		
2	Прилив на средства во текуштата година (ред. бр. 3 до 14), и тоа:		
3	— од буџетот на општествено-политичката заедница што го основала фондот		
4	— од работните организации		
5	— од други организации и граѓани		
6	— од преноси од други фондови на општествено-политичката заедница што го основала фондот		
7	— од преноси од буџетот и фондовите на други општествено-политички заедници		
8	— од примените кредити		
9	— од наплатените отплати на кредитите дадени од фондот		
10	— од вратените орочени депозити на фондот		
11	— од вратената задолжителна резерва на фондот		
12	— од вратените блокирани средства на фондот		
13	— од наплатените интереси		
14	— од други приходи		
15	Вкупно средствата		

II. РАСПОРЕД НА СРЕДСТВАТА

16	Функционални расходи на фондот, освен за инвестиции — без обврска за враќање (ред. бр. 17 и 18), и тоа:		
17	— функционални расходи непосредно од фондот		
18	— пренесување средства на други корисници за функционални расходи		
19	Инвестициони расходи — без обврска за враќање (ред. бр. 20 и 21), и тоа:		
20	— инвестициони расходи непосредно од фондот		
21	— пренесување средства на други корисници за инвестициони расходи		
22	Кредити (ред. бр. 23 и 24), и тоа:		
23	— кредити дадени од фондот за функционални расходи		

1	2	3	4
24	— кредити дадени од фондот за инвестициони расходи		
25	Отплати на примените кредити		
26	Издвојување средства од жиро-сметката на фондот (ред. бр. 27 до 29), и тоа:		
27	— издвојување во орочени депозити		
28	— издвојување во задолжителна резерва		
29	— издвојување на блокирани средства		
30	Расходи на администрацијата на фондот (ред. бр. 31 и 32), и тоа:		
31	— за редовната дејност		
32	— за посебни намени		
33	Други расходи (ред. бр. 34 и 35), и тоа:		
34	— интереси на примените кредити		
35	— други расходи		
36	Нераспоредени средства (ред. бр. 37 и 38), и тоа:		
37	— текушта резерва		
38	— остаток на средствата		
39	Вкупно распоредените и нераспоредените средства (ред. бр. 1 и 2)		

6. Прегледот се составува според следната задолжителна шема:

Реден број	О П И С	Износ
1	2	3
1	Средства на жиро-сметката на фондот	
2	Издвоени средства на сметката на орочените депозити	
3	Издвоени средства на сметката на задолжителната резерва	
4	Издвоени средства на сметката на блокираните средства	
5	Состојба на кредитите дадени од фондот (побарувања на фондот по кредитите)	
6	Вкупно (1 до 5)	
Од тоа:		
7	Сопствени средства на фондот	
8	Туѓи средства — состојба на примените кредити (обврски на фондот по кредитите)	
9	Вкупно (7 и 8)	

7. При изработката на план и во евиденциите за извршувањето на планот, одделни видови и намени на средствата мораат да се означат со редни броеви од шемата од точката 5 на ова упатство. Исто така, при изработката на прегледот одделни ставки мораат да се означат со редни броеви од шемата од точката 6 на ова упатство.

Ако во планот (шема од точката 5) или во прегледот (шема од точката 6) не се појавува некоја ставка — во шемите не се искажува таква ставка. Во таков случај редните броеви на следните ставки не можат да се менуваат. На пример, ставката „од примените кредити“ во планот секогаш има ред. бр. 8, без оглед на тоа дали во планот се појавуваат претходните ставки или не.

8. При изработката на планот (шема од точката 5) треба да се има предвид, покрај другото, и следното:

1) органите на управувањето на фондот можат за своите потреби и за потребите на собрание на општествено-политичката заедница што го основала фондот да вршат и понатамошно, незадолжително, расчленување на одделни ставки во планот, што особено ќе биде случај кога се врши распоред на средствата на одделни корисници. Ова понатамошно расчленување може да се врши во самиот план, или во вид на одвоени спецификации на одделни ставки на планот. Ако понатамошното расчленување се врши во самиот план, означувањето на потставките во рамките на одделни ставки се врши така што јасно да се гледа дека е во прашање незадолжително расчленување (на пример: со букви или редни броеви во заграда и сл.). Ако понатамошното расчленување се врши во вид на одвоени спецификации на одделни ставки на планот, таквите спецификации се прилагаат кон планот;

2) под ред. бр. 3 во планот се искажуваат средствата кои со буџетот на општествено-политичката заедница што го основала фондот му се распоредуваат на фондот, без оглед на тоа дали тие средства се распоредуваат во буџетот во определен износ или во процент од еден, од повеќе или од сите приходи на општествено-политичката заедница;

3) под ред. бр. 3 до 7 во планот се искажуваат само средствата што му се доделуваат на фондот без обврска за враќање, додека кредитите што ги прима фондот се искажуваат под ред. бр. 8;

4) ако средствата на други корисници на општествен имот се здружуваат со средствата на фондот, кога со договорот за здружување на средства е определено фондот да ги подмирува потребите за кои се здружуваат средствата, примените средства од други корисници на општествен имот за тие цели се искажуваат во планот во соодветната ставка на приливот на средствата (ред. бр. 4 до 7), а распоредот на здружените средства — во соодветна ставка на распоредот на средствата;

5) под ред. бр. 10 до 12 во планот се искажуваат средствата на фондот за кои се предвидува дека во текот на годината за која се донесува финансискиот план на фондот ќе се пренесат од одделни сметки на издвоени средства на фондот на жиро-сметката на фондот, односно ќе се ослободат за користење;

6) под ред. бр. 14 во планот се искажуваат сите приходи на фондот кои не можат да се искажат во другите ставки на приливот на средствата, како што се, на пример, наплатените трошоци на споровите, враќањата на исплати извршени во поранешните години и сл.;

7) под ред. бр. 17, 18, 20, 21, 23 и 24 во планот се искажуваат средствата што се распоредуваат за намените (задачите) поради кои е основан фондот. При тоа средствата во планот се распоредуваат по одделни ставки зависно од тоа дали средствата ќе се користат без обврска за враќање (ред. бр. 17, 18, 20 и 21) или во вид на кредити (ред. бр. 23 и 24), дали средствата се распоредуваат за функционални (инвестициони) расходи (ред. бр. 17, 18 и 23) или за инвестиции (ред. бр. 20, 21 и 24) и дали средствата ќе се користат непосредно од фондот (ред. бр. 17 и 20) или ќе се пренесат заради користење на сметките на корисниците (ред. бр. 18 и 21);

8) под ред. бр. 18 и 21 во планот се искажуваат и средствата што фондот ги здружува со средствата на други корисници на општествен имот и ги пренесува на посебни сметки или до други корисници на општествен имот заради непосредно користење;

9) под ред. бр. 31 во планот се искажуваат средствата што во еден износ се распоредуваат за лични и материјални расходи на администрацијата на фондот, ако фондот има посебна администрација (член 70 став 3 од Основниот закон за финансирањето на општествено-политичките заедници и чл. 17 до 23 од Основниот закон за средствата за работа на органите на управата). Ако за вршење на работите на администрацијата на фондот не се формира посебна работна заедница, туку тие работи ги врши не-

кој орган на управата или едно лице, средствата за административни расходи на фондот се искажуваат во планот под ред. бр. 31, и се користат непосредно од фондот;

10) под ред. бр. 32 во планот се искажуваат средствата што ѝ се распоредуваат на администрацијата на фондот за посебни намени (член 70 став 3 од Основниот закон за финансирањето на општествено-политичките заедници и чл. 41 до 43 од Основниот закон за средствата за работа на органите на управата);

11) под ред. бр. 35 во планот се искажуваат средствата што се распоредуваат за сите други намени за кои не можат да се распоредат средства во другите ставки на распоредот на средствата, како што се, на пример, провизии на Службата на општественото книговодство и банката и сл.;

12) нераспоредените средства се искажуваат во планот во две ставки: под ред. бр. 37 се искажуваат средствата за непредвидени и недоволно предвидени расходи на фондот во текот на годината за која се донесува финансискиот план на фондот, а под ред. бр. 38 — средствата за кои се определува дека нема да се користат туку кон крајот на годината ќе останат на жиро-сметката на фондот.

9. При изработката на прегледот (шема од точката 6) треба да се има предвид и следното:

1) износот под ред. бр. 1 во прегледот мора да му одговара на износот под ред. бр. 1 во планот;

2) под ред. бр. 2 до 4 се искажуваат износите (состојбата) на средствата на фондот издвоени на посебни сметки, ако такви средства има;

3) под ред. бр. 5 се искажува состојбата на побарувањата на фондот на почетокот на годината по основот на кредитите дадени од фондот во претходната и поранешните години;

4) под ред. бр. 8 се искажува состојбата на обврските на фондот на почетокот на годината по основот на кредитите примени во претходната и поранешните години;

5) под ред. бр. 7 се искажува износот кој се добива кога од износот под ред. бр. 6 ќе се одбие износот под ред. бр. 8. Ако износот под ред. бр. 8 е поголем од износот под ред. бр. 6 (што може да се случи ако кредитите примени во поранешните години се пласирани без обврска за враќање), пред износот под ред. бр. 7 се става знакот „—“ (минус).

10. Ова упатство влегува во сила на 1 јануари 1965 година.

Бр. 5/1-400-156

9 декември 1964 година

Белград

Сојузен секретар
за финансии,

Киро Глигоров, с. р.

683.

Врз основа на членот 91 точка 2 од Основниот закон за средствата за работа на органите на управата („Службен лист на СФРЈ“, бр. 46/64), во спогодба со сојузниот секретар за финансии, сојузниот секретар за буџет и организација на управата пропишува

УПАТСТВО

ЗА НАЧИНОТ НА СОСТАВУВАЊЕ НА ФИНАНСИСКИОТ ПЛАН И ПРЕТСМЕТКАТА ЗА КОРИСТЕЊЕ НА СРЕДСТВАТА ЗА ПОСЕБНИ НАМЕНИ НА ОРГАНИТЕ НА УПРАВАТА

1. Финансиски план

1. Согласно со одредбата од членот 71 на Основниот закон за средствата за работа на органите на управата средствата за вршење на редовната дејност на органите на управата (во понатамошниот текст: средствата за вршење на редовната дејност) се распоредуваат на одделни намени со финансискиот план.

Основните намени на кои се распоредуваат средствата за вршење на редовната дејност се лич-

ните доходи и другите видови лични расходи (во понатамошниот текст: личните расходи), материјалните трошоци и текуштите резерва.

Со финансискиот план не можат средствата за вршење на редовната дејност да се распоредуваат во фондови и во постојана резерва, како ниту за набавка на опрема и за други видови средства за посебни намени.

2. Финансискиот план се донесува со решение од старешината и советот на работната заедница на органот на управата.

Решението за донесување на финансискиот план го потпишува од името на советот на работната заедница претседателот на тој совет.

3. Решението за донесување на финансискиот план содржи нормативен дел и финансиски план.

4. Нормативниот дел на решението за донесување на финансискиот план содржи:

1) година за која се донесува финансискиот план;

2) вкупен износ на средствата за вршење на редовната дејност што на органот на управата му се обезбедени од буџетот на општествено-политичката заедница и од приходите на органот, ако со актот на собранието на општествено-политичката заедница е определено приходите што органот ги остварува со вршење на својата дејност, или дел од тие приходи, да се користат како средства за вршење на редовната дејност, и средства пренесени од претходната година; вкупен износ на распоредените средства, како и текушта резерва (нераспоредени средства);

3) одредби за начинот на користење на средствата за одделни намени, за постапката за измена на височината и намената на распоредените средства, во согласност со правилникот на органот, како и други одредби во врска со извршувањето на финансискиот план и со користењето на распоредените средства.

5. Финансискиот план содржи преглед на средствата за вршење на редовната дејност на органот на управата — според начинот на кој се обезбедуваат средствата (средства пренесени од претходната година, средства обезбедени во буџетот на општествено-политичката заедница и средства од сопствените приходи кои органот, врз основа на прописите на општествено-политичката заедница, ги користи како средства за вршење на редовната дејност) и преглед на распоредените средства на одделни основни намени од точката 1 став 2 на ова упатство, а во рамките на тие намени — на поблиски намени.

6. Средствата за вршење на редовната дејност можат, согласно со правилникот од органот на управата, да се распоредуваат со финансискиот план на одделни основни намени од точката 1 став 2 на ова упатство — за органот во целина или одвоено по работните единици.

Со финансискиот план можат и средствата за одделни поблиски намени да се распоредуваат на работните единици.

7. Ако врз основа на правилникот на органот на управата средствата за одделни основни намени од точката 1 став 2 на ова упатство се распоредуваат за органот во целина, во финансискиот план на органот во рамките на основните намени се врши и распоред на средствата на поблиски намени.

8. Ако врз основа на правилникот на органот на управата средствата за одделни основни намени од точката 1 став 2 на ова упатство се распоредуваат на работни единици, во финансискиот план на органот во рамките на основните намени се врши и распоред на средствата на работните единици.

9. Ако врз основа на правилникот на органот на управата вкупните средства за вршење на редовната дејност се распоредуваат на работните единици во единствен износ, во финансискиот план на органот се врши само распоред на средствата за вршење на редовната дејност на работните единици во единствен износ, а во финансиските планови на работните единици се врши распоред на

средствата на одделни основни намени од точката 1 став 2, согласно со точката 5 од ова упатство.

10. Распоредот на средствата во финансискиот план на органот, кога средствата не се распоредуваат на работни единици (точка 7), се врши според следната шема:

Средства	Износ
1. Средства пренесени од претходната година	
2. Средства обезбедени во буџетот	
3. Средства од приходите на органот што се користат како средства за вршење на редовната дејност	
Вкупно средствата за вршење на редовната дејност	

Распоред на средствата на основни и поблиски намени	Износ на			
	побли- ската намена	на основ- ната намена	на основ- ната намена	на основ- ната намена

1. Лични расходи

- 1) Лични доходи
 - 2) Други лични примања
- (Ако другите лични примања се расчленуваат на уште поблиски намени, секоја од тие поблиски намени го носи наредниот реден број)
- Вкупно личните расходи

2. Материјални расходи

- 1) Потрошни материјали
 - 2) Огрев
 - 3) Осветление
 - итн.
- (Називот на поблиските намени е наведен само заради пример, па поради тоа не е задолжителен, туку називите на поблиските намени ги утврдува самиот орган според своите потреби.)
- Вкупно материјалните расходи

3. Текушта резерва (за непредвидени и недоволно предвидени расходи)

Вкупно распоредените средства и текуштата резерва

11. Распоредот на средствата во финансискиот план на органот, кога во рамките на основните намени средствата се распоредуваат на работните единици (точка 8), се врши според следната шема:

Средства	Износ
(Како во точката 10 од ова упатство)	

Распоред на средствата на основни и поблиски намени	И з н о с			
	по работни единици	на побли- ската на- мена	на основ- ната на- мена	на основ- ната на- мена
1	2	3	4	5

1. Лични расходи

- 1) Лични доходи
 - (1) Работна единица А
 - (2) Работна единица Б
 - итн.
 - 2) Други лични примања
 - (1) Работна единица А
 - (2) Работна единица Б
 - итн.
- Вкупно личните расходи

1	2	3	4
---	---	---	---

2. Материјални расходи

- 1) Потрошни материјали
 - (1) Работна единица А
 - (2) Работна единица Б
 - итн.
- 2) Огрев
 - (1) Работна единица А
 - (2) Работна единица Б
 - итн.

Вкупно материјалните расходи (Називот на поблиските намени и распоредот на средствата на работните единици е наведен само заради пример, па поради тоа не е задолжителен, туку називите на поблиските намени и распоредот на работните единици ги утврдува самиот орган според потребите, согласно со својот правилник.)

3. Текушта резерва (за непредвидени и недоволно предвидени расходи)

Вкупно распоредените средства и текуштата резерва

12. Распоредот на средствата во финансискиот план на органот, кога врз основа на правилникот на органот средствата се распоредуваат во единствен износ на работните единици (точка 9), се врши според следната шема:

Средства	Износ
(Како во точката 10 од ова упатство)	
Распоред на средствата за вршење на редовната дејност на работните единици	Вкупен износ

1. Распоред на работните единици

- 1) Работна единица А
- 2) Работна единица Б
- итн.

Вкупно распоредените средства

2. Текушта резерва (за непредвидени и недоволно предвидени расходи)

Вкупно распоредените средства и текуштата резерва

Работната единица на која средствата во финансискиот план на органот и се распоредени во единствен износ, го составува својот финансиски план според точката 10 од ова упатство.

Финансиските планови на работните единици од ставот 2 на оваа точка се прилагаат кон финансискиот план на органот и сочинуваат негов составен дел.

II. Претсметка за користење на средствата за посебни намени

13. Претсметката за користење на средствата за посебни намени (во понатамошниот текст: претсметката) се донесува ако, согласно со членот 76 од Основниот закон за средствата за работа на органите на управата, со актот на собранието на општествено-политичката заедница е определено да се донесува претсметка.

Претсметката се донесува посебно за секоја намена односно група намени ако е со актот на собранието на општествено-политичката заедница определено претсметката да ја донесува еден орган на управата.

Претсметката се донесува и кога средствата за посебни намени се обезбедуваат од приходите на органот на управата за вршење на редовната дејност, ако е со актот на собранието на општествено-политичката заедница определено средствата од

тие приходи да се користат за посебни намени и распоредот на тие средства на поблиски намени да се врши со претсметката за користење на тие средства, како и кога врз основа на завршната сметка од средствата за вршење на редовната дејност на органот се издвојуваат средства за посебни намени.

14. Претсметката ја донесува органот определен со актот на собранието на општествено-политичката заедница или органот определен во општиот дел на буџетот.

15. Претсметката се донесува со акт на органот што е определен за донесување на претсметката.

16. Актот за донесување на претсметката содржи нормативен дел и претсметка на средствата за посебни намени.

Нормативниот дел на актот за донесување на претсметката содржи:

1) година за која се донесува претсметката;

2) вкупен износ на средствата за посебни намени определен во буџетот на општествено-политичката заедница и од други извори и вкупен износ на распоредените средства.

Ако со претсметката се предвидува определен износ на средствата како резерва по претсметката, нормативниот дел на актот за донесување на претсметката содржи и износ на средствата издвоен како резерва;

3) по потреба, програма за употреба на средствата за посебни намени;

4) одредби за условите за користење на средствата за посебни намени, за начинот на измената на височината и намената на распоредените средства, како и други одредби во врска со извршувањето на претсметката и користењето на средствата за посебни намени, во согласност со прописите.

17. Претсметката содржи преглед на средствата за посебни намени — според начинот на кој се обезбедуваат средствата, распоред на тие средства на одделни намени, како и нераспореден дел на средствата, ако според претсметката се предвидува резерва.

18. Распоред на средствата во претсметката се врши според следната шема:

Средства за посебни намени		Износ
1. (Да се наведат средствата според начинот на кој се обезбедуваат средствата.)		
2.		
3.		
итн.		
Вкупно средствата за посебни намени		
		Износ на
Распоред на средствата за посебни намени — на поблиски намени		поблиската намена
		посебната намена
1. Посебна намена А		
1) назив на поблиската намена		
2) назив на поблиската намена		
итн.		
2. Посебна намена Б		
1) назив на поблиската намена		
2) назив на поблиската намена		
итн.		
Вкупно распоредените средства во претсметката		

19. Ова упатство влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 400-734/64-1

10 декември 1964 година

Белград

Сојузен секретар
за буџет и организација
на управата,
Зоран Полич, с. р

684.

Врз основа на членот 17, во врска со членот 13 од Законот за здруженијата, соборите и другите јавни собранија („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 51/46 и 29/47), сојузниот секретар за внатрешни работи донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОДОБРУВАЊЕ ОСНОВАЊЕТО И РАБОТАТА НА СОЈУЗОТ НА ДРУШТВАТА НА ДИЈАБЕТИЧАРИТЕ НА ЈУГОСЛАВИЈА

Се одобрува основањето и работата на Сојузот на друштвата на дијабетичарите на Југославија, според поднесените правила усвоени на Основачкото собрание на Сојузот одржано на 4 ноември 1962 година во Загреб.

Седиштето на Сојузот е во Загреб а дејноста на Сојузот се простира на целата територија на Југославија.

Бр. 0230-5/1

9 ноември 1964 година

Белград

Сојузен секретар
за внатрешни работи,
Војин Лукиќ, с. р.

685.

Врз основа на членот 4 став 1, членот 25 став 4 и членот 29 став 1 од Законот за југословенските стандарди („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 16/60 и 30/62), директорот на Југословенскиот завод за стандардизација донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ЈУГОСЛОВЕНСКИОТ СТАНДАРД ЗА ОСКИНИТЕ СКЛОПОВИ ЗА ШИНСКИ ВОЗИЛА

1. Во издание на Југословенскиот завод за стандардизација се донесува следниот југословенски стандард:

Оскини склопови за шински возила — Технички услови за изработка и испорака — — — — — JUS P. F2.010

2. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е објавен во посебно издание на Југословенскиот завод за стандардизација, кое е составен дел од ова решение.

3. Југословенскиот стандард од точката 1 на ова решение е задолжителен и влегува во сила на 1 април 1965 година.

4. Југословенскиот стандард: Оскини склопови за шински возила — Технички прописи за изработка и испорака — — — — — JUS P. F2.010, донесен со Решението за југословенските стандарди за оскините склопови за шински возила и за нивните елементи („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 45/56) престанува да важи.

5. Југословенскиот стандард од точката 4 на ова решение престанува да важи на 1 април 1965 година.

Бр. 21-6401

23 ноември 1964 година

Белград

Директор
на Југословенскиот завод
за стандардизација,
инж. Славољуб Виторовиќ, с. р.

686.

Врз основа на членот 9 став 1 точка 2 и став 2 од Царинскиот закон („Службен лист на ФНРЈ“, бр. 24/59 и 13/63), во согласност со сојузниот секретар за финансии, директорот на Управата за царини донесува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОСНОВАЊЕ ЦАРИНАРНИЦА КРАЛЕВО

1. Се основа Царинарница Кралево, со седиште во Кралево, заради вршење работи на царински

надзор, царинење на стоки и други работи од делокругот на царинската служба на територијата на Кралево и неговата околина.

2. Царинарницата Кралево почнува со работа на 1 февруари 1965 година.

3. Ова решение влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 03-01-3932/1
7 декември 1964 година
Белград

Директор
на Управата за царини,
Милован Ѓокановиќ, с. р.

687.

Врз основа на членот 9 став 1 точка 2 и став 2 од Царинскиот закон („Службен лист на ФНРЈ“ бр. 24/59 и 13/63), во согласност со сојузниот секретар за финансии, директорот на Управата за царини до-несува

РЕШЕНИЕ

ЗА ОСНОВАЊЕ ЦАРИНАРНИЦА БОСАНСКИ НОВИ

1. Се основа Царинарница Босански Нови, со се-диште во Босански Нови, заради вршење работи на царинскиот надзор, царинење на стоки и други ра-боти од делокругот на царинската служба на тери-торијата на Босански Нови и неговата околина.

2. Царинарницата Босански Нови почнува со ра-бота на 1 февруари 1965 година, кога престанува да важи решението за основање царинска испостава Босански Нови.

3. Ова решение влегува во сила осмиот ден од денот на објавувањето во „Службен лист на СФРЈ“.

Бр. 03-01-4008/1
7 декември 1964 година
Белград

Директор
на Управата на царини,
Милован Ѓокановиќ, с. р.

ОД СЛУЖБЕНИТЕ ЛИСТОВИ НА СОЦИЈАЛИСТИЧКИТЕ РЕПУБЛИКИ

НАРОДНЕ НОВИНЕ

СЛУЖБЕН ЛИСТ НА СОЦИЈАЛИСТИЧКА РЕПУ- БЛИКА ХРВАТСКА

„Народне новине“ службени лист Социјалисти-чке Републике Хрватске во бројот 46 од 19 ноември 1964 година објавуваат:

Закон за урбанистичкото и регионалното прос-торно планирање (пречистен текст).

Во бројот 47 од 26 ноември 1964 година објавува:

Закон за измени и дополненија на Законот за шумите;

Закон за измени на Законот за туристичките во-даци;

Закон за измени и дополненија на Законот за туристичкото логорување;

Одлука за разрешување на судии на Врховниот суд на Хрватска;

Одлука на изборот на судии на Вишиот стопан-ски суд во Загреб;

Препорака за насочување на девизно интерес-ната туристичка изградба во 1965 година;

Одлука за роковите за склучување договори по-меѓу здравствените установи и заводите за соција-лно осигурување;

Одлука за утврдување на местата односно по-драчјата што биле зафатени со поплави во СР Хр-ватска во октомври 1964 година.

Во бројот 48 од 3 декември 1964 година објаву-ваат:

Одлука за основање Рударско-геолошко-нафтен факултет во Загреб;

Список на постојаните судски толкувачи на под-рачјето на СР Хрватска.

СОДРЖИНА:

	Страна
676. Резолуција за насоките за изработка на Општествениот план на Југославија за периодот од 1964 до 1970 година — — —	835
677. Правилник за работата во смени со ре-довно работно време подолго од 8 часови дневно во стопанските организации што вршат јавен превоз во друмскиот сообра-ќај — — — — —	871
678. Правилник за стручната спрема на служ-бениците од земјоделска струка — — —	873
679. Наредба за начинот и постапката за ост-варување на регресот за рото-хартуја —	875
680. Упатство за составување на завршната сметка на установите за 1964 година — —	876
681. Упатство за составување на завршната сметка на станбените заедници за 1964 го-дина — — — — —	879
682. Упатство за изработка на финансиските планови на фондовите на општествено-по-литичките заедници — — — — —	879
683. Упатство за начинот на составување на финансискиот план и претсметката за ко-ристење на средствата за посебни намени на органите на управата — — — — —	881
684. Решение за одобрување основањето и ра-ботата на Сојузот на друштвата на дија-бетичарите на Југославија — — — —	883
685. Решение за југословенскиот стандард за оскините склопови за шински возила —	883
686. Решение за основање Царинарница Кра-лево — — — — —	883
687. Решение за основање Царинарница Бо-сански Нови — — — — —	884

Издава Норминска установа „Службен лист на СФРЈ“, Белград, Јована Ристиќа 1. Пошт. факс 226.
— Директор и одговорен уредник Љубодраг Ѓуриќ, Улица Јована Ристиќа бр. 1, —
Печат на Белградскиот графички завод, Белград